

Index.

INHOUDSOPGAVE	2
VOORWOORD	5
ALGEMENE INLEIDING	6
KWARTELS EN PATRIJZEN	6
KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN	7
SOORTBESCHRIJVINGEN	7

INHOUDSOPGAVE:

A. Tandkwartels		7
Oreortyx pictus Bergkuifkwartel (04).....		7
Callipepla.....		9
californica	Californische kuifkwartel (07)	9
douglasii	Elegant kwartel (06)	11
gambelii	Gambel kwartel (08)	13
squamata	Blauwschubbenkwartel (05)	15
Colinus.....		16
cristatus	Gekuijde boomkwartel (13)	16
virginianus pectoralis	Virginiakwartel	17
virginianus ridgwayi	Zwartmasker boomkwartel	18
virginia texanus	Texas Bobwhite	19
virginianus	Virginische boomkwartel (10)	20
Cyrtonyx montezuma	Montezuma kwartel (30)	22
b. Patrijzen en frankolijnen		24
Alectoris.....		24
Barbara	Barbarijnse patrijs (14)	24
chukar	Chukar patrijs (12)	26
graeca	Steenpatrijs (11)	27
melanocephala	Arabische steenpatrijs (09).....	28
philbyi	Philby's steenpatrijs (13)	29
rufa	Rode steenpatrijs (15)	30
Ammoperdix		31
griseogularis	See-see patrijs (16)	31
heyi	Arabische zandpatrijs (17).....	33
Arborophila		34
brunneopectus	Bruinborst bospatrijs (90)	34
javanica	Javaanse bospatrijs (88)	36
orientalis	Sumatraanse patrijs (89)	37
rubrirostris	Sumatraanse bospatrijs (94)	38
torqueola	Tibetaanse heuvelpatrijs (80)	39
Bambusicola		40
fytchii	Bamboepatrijs (102)	40
thoracica	Chinese bamboepatrijs (103)	41
Calopedix oculatea	Rode bospatrijs (98)	42
Francolinus		43
francolinus	Halsbandfrankolijn (18)	43
Margaroperdix		45
madagarensis	Madagaskar kwartel (63).....	45
Perdicula asiatica	Frankolijnkwartel (74)	46
Perdix.....		47
perdix	Europese patrijs (59)	47
dauricae	Baardpatrijs (60)	49
Rollulus roulroul	Roulroul (100).....	50

c. Echte kwartels	51
Coturnix	51
coturnix	Europese kwartel (66)
delegorguei	Harlekijnkwartel (67).....
coromandelica	Coromandel kwartel (68).....
Excalfactoria adansonii	Afrikaanse dwergkwartel. (72).....
d. Vechtkwartels.	57
Turnix..	57
Pugnax	Vechtkwartel.....
Tanki	Geelpoot zwartborst vechtkwartel
Sylvatica	Andalusische vechtkwartel
Sylvatica lepurana	Roestkeel vechtkwartel
Nigricollis	Zwartkeel loophoentje
Suscitator	Zwartborst vechtkwartel
Pedionoums torquatus	Gekraagde vechtkwartel.....

Voorwoord.

"De soortbeschrijving van kwartels, frankolijnen en patrijzen" geeft een overzicht van een aantal in de literatuur weergegeven kleurbeschrijvingen van kwartels, patrijzen en frankolijnen.

Er is getracht om aan de hand van literatuurgegevens en fotomateriaal een aantal soorten te beschrijven van vogels die in avicultuur gehouden worden en tentoongesteld op vogelshows.

De noodzaak een dergelijke soortbeschrijving deed zich steeds vaker voelen, omdat steeds meer uitheemse kwartels en patrijzen op tentoonstellingen ter keuring worden aangeboden. Deed zich aanvankelijk, na de inentingsplicht een terugval in het aantal ingezonden grondvogels voor, de laatste tijd is er een neiging tot een kleine vermeerdering hiervan.

Dankbaar is gebruik gemaakt van de standaardbeschrijving kwartels, frankolijnen en patrijzen, uitgave 1994, uitgegeven door de Algemene Nederlandse Bond van Vogelhouders.

De KMV-TP zegt langs deze weg de Algemene Nederlandse Bond van Vogelhouders hiervoor hartelijk dank.

Deze beschrijving is overgezet in de lay-out van de standardeisen en soortbeschrijvingen van de N.B.v.V. voor een betere herkenbaarheid binnen de N.B.v.V.

Er zijn geen kleurbeschrijvingen opgenomen van de Chinese dwergkwartel en de Japanse kwartel. Deze zijn inmiddels beschreven en hiervoor is een aparte standaardis uitgegeven bij de N.B.v.V.

Het bestuur van de KMV-TP hoopt, dat met deze soortbeschrijving een betere keuring van de ingezonden, niet alledaags voorkomende grondvogels kan worden gewaarborgd. Bovendien wordt de hoop uitgesproken, dat deze soortbeschrijving zal bijdragen tot het houden en kweken van deze kwartels, francoijnen en patrijzen.

Deze soortbeschrijving kan te allen tijde worden aangevuld met beschrijvingen van andere soorten, temeer daar het een losbladige uitgave betreft, waaraan eenvoudig nieuwe beschrijvingen kunnen worden toegevoegd.

Van alle beschreven grondvogels is een boekwerk met kleurenfoto's c.q. tekeningen beschikbaar dan wel een cd rom.

De nummers achter de vogelnamen bij de inhoudsopgave corresponderen met de betreffende foto's. Deze is afzonderlijk tegen betaling verkrijgbaar op het Bondsbureau.

Bergen op Zoom, juni 2003.

Het bestuur van de KMV-TP.

ALGEMENE INLEIDING:

LITERATUUR

Het beschrijven van een groot aantal rassen kan alleen indien men de beschikking heeft over voldoende literatuur waarin de dieren duidelijk beschreven zijn. Daarnaast kunnen goede foto's uitstekende informatie verschaffen betreffende de kleuren van bepaalde vogels.

Bij het samenstellen van de rassenbeschrijvingen is gebruik gemaakt van verschillende naslagwerken en een aantal verslagen uit vogelbladen

De originele (kleuren)platen zijn te bewonderen in het fantastisch mooie naslagwerk van Paul A. Johnsgard.

Boeken

Hühnervögel der Welt, H.S.Raethel, ISBN 3-7888-0440-8 Uitgeverij Neumann-Neudamm

The quails, partridges and francolins of the world, P.A. Johnsgard, ISBN 0-19-857193-3 Uitgeverij Oxford University Press

The Atlas of Quails, David Alderton, ISBN 0-86622-145-X, TFH publications

Geïllustreerde Encyclopedie van de vogels, C.Perrins, ISBN 90-5112-2047 M & P uitgeverij Weert

Encyclopedie voor de Vogelliefhebber, A.Rutgers Uitgeverij Littera Scripta Manet Gorssel

Tijdschriften:

Onze Vogels: Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers

Witte Spreeuwen: Koninklijke Belgische Ornithologische Federatie

De Vogelwereld: Algemene Ornithologische Bond van België

Die Voliere: Verlag M. und H. Schaper Duitsland

Gefiederte Welt: Verlag Schaper Duitsland

KWARTELS EN PATRIJZEN

Kwartels en patrijzen behoren tot de orde van de hoenderachtigen (Galliformes). Er worden in deze grote orde zo'n 94 geslachten en 263 soorten onderscheiden.

Hoenderachtigen leven doorgaans in dichte wouden waar ze hun voedsel zoeken op de bodem. Ook wordt daar het nest gebouwd en de eieren uitgebroed. De jongen zijn nestvlinders en verlaten binnen enkele uren het nest. De legsels zijn doorgaans groot en worden door de hen of door hen en haan bebroed.

In gevangenschap kunnen kwartels en patrijzen gefokt worden door het kunstmatig laten uitbroeden van de eieren in broedmachines. De jongen worden door de liefhebber opgefokt onder een kunstlamp met behulp van opfokvoer en allerhande insecten.

De hanen zijn vaak vechtlustig zodat hier rekening mee gehouden dient te worden bij het huisvesten van de vogels. Normaliter worden de vogels dan ook paarsgewijs gehuisvest, waarbij de vogels de burens niet kunnen zien.

In onze liefhebberij hebben we met name te maken met de Tandkwartels, Kwartels en Frankolijnen en de Echte kwartels. Hoenderachtigen zoals Fazanten, Tragopanen en Glansfazanten worden conform het vraagprogramma van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers (N.B.v.V.) niet gevraagd.

Van een aantal kwartels zijn diverse mutaties bekend: de Chinese Dwergkwartel en de Japanse kwartel. Deze zijn in een aparte standaard beschreven.

De voor ons belangrijke soorten worden onderverdeeld in een aantal groepen en in soortbeschrijvingsvorm beschreven.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

De in deze soortbeschrijving opgenomen grondvogels zijn soorten, waarmee in een redelijk aantal gekweekt wordt. Men kan echter nog niet spreken, dat het hier al cultuurvogels betreft, zodat we nog steeds spreken over natuurvogels, hetgeen inhoudt, dat de keurrichtlijnen voor natuurvogels gelden. Hoofdzakelijk wordt gekeken naar de conditie van de vogel, de kleurdiepte van de kleur en de regelmaat van de tekening. Indien de kwartel voorzien is van een kuif, dan wordt deze beoordeeld bij conditie en model en ook bij bevedering.

Bij de keuring van grondvogels zal rekening gehouden moeten worden met het feit, dat zij door hun gedrag zich sneller kunnen beschadigen dan andere vogelsoorten. Bovendien geldt de richtlijn, dat grondvogels als eerste gekeurd dienen te worden tijdens een keuring.

SOORTBESCHRIJVING:

BIJ HET HOOFDSTUK TANDKWARTELS

Tandkwartels (odontophorinae) komen uitsluitend voor in Amerika; ze worden ook wel kwartels van de "Nieuwe Wereld" genoemd.

Het zijn kleine tot middelgrote, bolronde vogels met een korte, sterk gekartelde snavel, waaraan ze hun naam te danken hebben. Tandkwartels dragen geen sporen en hebben geen krachtig ontwikkelde tenen. De vleugels zijn kort en rond en tellen 13 tot 16 slagpennen. De staart heeft zo'n 10-14 pennen. Alle tandkwartels zijn monogaam; beide geslachten broeden en haan en hen brengen samen de jongen groot. De legsels bestaan uit 6-16 eieren. Broedduur 18-23 dagen.

De Tandkwartels worden ingedeeld in 9 genera met in totaal 31 soorten, waaronder de door onze liefhebbers gekweekte Californische kuifkwartel en de Virginische boomkwartel. Ook de zeer bont getekende Montezuma kwartel behoort tot de tandkwartels.

Bij het geslacht *Oreortyx*

Middelgrote kwartel ter grootte van een patrijs. Komt voor in bergachtige bosgebieden in het westen van Noord-Amerika. De volwassen haan en hen zijn gelijk gekleurd. De kuif bestaat uit twee lange, smalle en rechte veren, een typisch kenmerk

BERGKUIFKWARTEL:

Wetenschappelijke naam:	<i>Oreortyx pictus</i>
Engels:	Mountain Quail, Mountain partridge, Painted Quail
Duits:	Berghaubenwachtel, Bergwachtel
Frans:	Colin des mantagnes

Algemeen:

Enige vertegenwoordiger van zijn soort. Er zijn echter een vijftal ondersoorten bekend, die maar heel weinig van elkaar afwijken. De Bergkuifkwartel wordt ook wel Bergkwartel genoemd. De geslachten zijn gelijk. **Herkomst:** Van de staat Washington tot Californië en in Mexico.

Lengte:	27-29 cm.
Ringmaat:	7 mm.

HAAN en HEN

Kop en masker: Een smalle voorhoofdstreep, een smal stuk onder de snavel en de teugels zijn wit; verder een kort smalle witte band die vanachter het oog recht naar achteren loopt. Vanuit de achterste ooghoek loopt een witte band recht naar beneden over de halszijden tot aan de keel. De witte band vormt de scheiding tussen kastanjebruine keel en grijs achterhoofd. Schedel donker blauwgrijs tot zwartachtig. Keel en wangen donker kastanjebruin; onder de ogen, achter de teugels en achter in de keel praktisch in zwart overgaand.

Kuif: Midden op het voorhoofd ontspringen twee lange, praktische rechte zwarte lancetvormige veren met een lengte van 66-72 mm (haan) of 58-66 mm (hen). Deze kuif staat meestal rechtop.

Bovenlichaam: Achterhoofd, nek en bovenste stuk van de rug donker blauwachtig grijs met een donker olijfgroen kleurig was. De rest van de rug, de stuit en de bovenstaartdekveren donker olijfbuin.

- Onderlichaam:** Borst blauwachtig donker grijs. De veren opzij van de bovenborst zijn wat donkerder grijs tot zwartachtig en hebben een brede kastanjebruine omzoming. De veren opzij van de benedenborst en de zijkanten van de buik zijn donker kastanjebruin met een brede witte zoom; deze witte omzoming is vaak aan de buikzijde zwartbruin gezoomd. Flanken roestkleurig bruin met bijna aan het uiteinde, niet zichtbaar, een zwarte bandering. Dijen licht roodachtig beige. Het midden van de onderbuik is witachtig met een beige-bruine waas.
- Vleugels:** Vleugeldekveren donker olijfbruin. De binnenste kleine slagpennen en de grotere dekveren van de binnenste kleine slagpennen zijn eveneens donker olijfbruin; de binnenvanen van deze veren laten opvallend een witte omzoming zien. De buitenste kleine slagpennen en de grote slagpennen zijn zwartbruin met een olijfbruine waas aan de buitenvlag.
- Staat:** Staat zwartbruin gekleurd met een fijne olijfbruine spikkel- en golfjesteekening. Onderstaartdekveren zwart met donker kastanjerode veerschachten
- Ogen, snavel, poten:** Iris donkerbruin; snavel zwart; poten licht geelachtig grijs.

HAAN

De haan is robuuster dan de hen en loopt wat stoerder. Hij is verder gelijk van kleur, maar iets blauwer in de nek dan de hen.

Bij het geslacht *Callipepla*

Gekuipte kwartels die voorkomen in Noord-Amerika in graslanden en droge gebieden. Er is een achttal ondersoorten bekend, die allemaal in kleine onderdelen van elkaar afwijken.

Ze dragen afgeronde vleugels en wat langere staarten. Haan en hen dragen een rechtopstaande kuif; bij de haan is deze meestal groter en meer in het oog springend.

<i>C. californica</i>	Californische kuifkwartel
<i>C. douglasii</i>	Elegant kwartel
<i>C. gambelii</i>	Gambel kwartel
<i>C. squamata</i>	Blauwschubbenkwartel

CALIFORNISCHE KUIFKWARTEL

Wetenschappelijke naam:	<i>Callipepla californica</i>
Engels:	Californian quail, San Lucas Quail
Duits:	Kalifornische Schopfwachtel
Frans:	Colin de Californie

Algemeen:

Er is uiterlijk geslachtsonderscheid tussen haan en hen. Kenmerkend verschil met de veel op deze kwartel lijkende Gambel-kwartel is de schubbentekening van de buik, die bij laatstgenoemde kwartel geheel ontbreekt. **Herkomst:** Vanaf Z.-Oregon en West-Nevada tot de punt van Baja California in Mexico. In het zuiden van British Columbia, Washington, Idaho, Noord-Oregon, Utah, Chili.

Lengte:	24 - 28 cm.
Ringmaat:	6 mm.

HAAN

Kop en masker:	Voorhoofd en schedel tot boven de ogen licht olijfgroen crème. De veertjes hebben donkere schachtstrepen die naar achteren toe witte punten hebben en overgaan in een witte diadeemband. Deze witte band strekt zich naar opzij uit tot over de oorstreek. De witte band wordt aan de bovenzijde door een zwarte band gezoomd, die aan het voorste stuk van de schedel het breedste is. Achterschedel en achterkop donkerbruin. Teugels, kin, keel en voorste gedeelte van de wangen fluweelachtig zwart. Aan de buitenkant omzoomd door een brede witte band. Deze band begint achter de ooghoek en loopt dan schuin naar achteren tussen wangen en oorstreek naar beneden langs de zijkanen van de keel naar de keelstreek. De witte keelband heeft aan de keel- en borstzijde een zwarte omzoming. De oorstreek is zwart.
Kuif:	De kuif, boven op het voorste stuk van de schedel bestaat uit 4 dicht bij elkaar staande zwarte veren die voorover gericht zijn. De onderste helft van de veren is draadachtig. Aan het uiteinde zijn de veren verbreed tot een druppelvorm.
Bovenlichaam:	De veren van de achterhals en de achterste helft van de halszijden zijn donker grijsbruin met een zwarte zoom en, bijna op het einde, wit gevlekt. Hierdoor lijkt het of de bevedering hier een witachtige pareltekening heeft. Het bovenste gedeelte van de bovenrug is leigrijs met smalle zwartbruine tot olijfgroene zomen en gelijkgekleurde schachten. De veren zijn tegen het einde vaak lichter grijs, hetgeen enigszins lijkt op een verwaterde weergave van de parelhals. De verdere bovenrug, rug en stuit zijn grijs met een sterk olijfgroene waas; schouders beige- tot olijfgroen (vlak na de rui) of leigrijs (in het voorjaar).
Onderlichaam:	De borst is eenkleurig donkergrijs; het bovenste gedeelte van de borst is beige-geel. De veren van de zijden zijn wit. Zowel de beige-gele als de witte veren hebben een duidelijke zwarte omzoming. De buik laat een grote kastanjebruine vlek zien, die eveneens bestaat uit zwart omzoomde veren. Het hele buikgedeelte lijkt hierdoor geschubd. De onderbuik is in het midden licht beige-achtig wit met donker olijfgroene banden die naar achteren toe minder duidelijk zichtbaar zijn. Veren van de zijden zijn diep olijfgroen gekleurd

- met lancetvormige witte veerschachten. Flanken licht crèmekleurig met brede olijfbroine middenbestreping.
- Vleugels:** Vleugeldekveren beige- tot olijfbroin vlak na de rui of leigrijs (in het voorjaar). Kleine slagpennen beige-geel tot lichtbruin gezoomd aan de binnenvlag. Grote slagpennen donker olijfbroin. Bovenstaartdekveren eveneens leigrijs met een olijfbroine waas.
- Staat:** Staartpennen leigrijs tot donker muisgrijs. Onderstaartdekveren licht crème met brede olijfbroin gekleurde middenbestreping, die bij de langere onderstaartdekveren overgaat in donker olijfbroin.
- Ogen, snavel, poten:** Iris olijfbroin; snavel zwart; poten grijs.
- HEN**
- Kop en masker:** Voorhoofd, teugels, voorste gedeelte van de schedel licht beigebruin met smalle zwarte veerschachten; achterste helft van de schedel en het achterhoofd grijsbruin. Kin en keel grijsachtig wit met olijfbroine schachtstreepjes. De wangen gelijkgekleurd, maar met smallere en zwartere schachtstreepjes.
- Kuif:** Bruinzwarte kuifveren, korter dan die van de haan. De veren zijn duidelijk minder ver gebogen dan die van de haan.
- Bovenlichaam:** Nek en onderste gedeelte van de hals hetzelfde getekend als de haan. De grijze kleur is echter vervangen door beige-bruin, terwijl de witte vlekken smoezeliger zijn, waardoor het geheel veel minder als heldere pareltekening naar voren komt. Verder komt de kleur van de bovenzijde overeen met die van de man, zij het wat donkerder en meer bruin en minder olijfkleurig.
- Onderlichaam:** Borst, vlak na de rui grijsachtig beigebruin, later in het seizoen door slijtage van de veren grijsachtiger. Veerpartijen van bovenste gedeelte van de borst en de zijkanten van de borst laten een brede zwarte omzoming van de veren zien. Het midden van de onderbuik, de stuit, de zijden en de flanken dezelfde kleur als haan.
- Vleugels:** Gelijk gekleurd als haan
- Staat:** Gelijk gekleurd als haan
- Ogen, snavel, poten:** Iris olijfbroin; snavel zwart; poten grijs.

ELEGANT KWARTEL

Wetenschappelijke naam:	Callipepla douglasii
Engels:	Elegant quail, Douglas's Quail Benson's quail, Crested Quail
Duits:	Douglaswachtel
Frans:	Colin de Douglas, Colin élégant

Algemeen:

De geslachten zijn verschillend gekleurd. De elegantkwartel wordt ook wel Douglas'kuifwartel genoemd. **Herkomst:** West-Mexico von Sonora en Chihuahua tot Nayarti en Jalisco.

Lengte:	23-26 cm.
Ringmaat:	5,4 tot 6 mm.

HAAN

Kop en masker:	Voorhoofd, voorste stuk van de schedel en zijkant van de schedel, achterkop, wangen en oorstreek wit met smalle zwarte schachtstreepjes. De smalle voorhoofdsband en de oogteugel tonen een olijfbroene waas. De hieraan grenzende streek boven en achter het oog is roestkleurig rood gekleurd. Midden op de achterkop en achter de basis van de kuif zijn de veren grijswit met op het eind van de schachten geelbruine tot donker geelbruine wigvormige vlekken.
Kin en keel:	Kin en bovenste gedeelte van de keel zwart-wit gestreept in de lengterichting; de kin vertoont meer zwart dan wit. Het onderste gedeelte van de keel is lichtgrijs tot licht muisgrijs.
Kuif:	In het midden van de schedel ontspringt een rechte kuif, bestaande uit lange, smalle veren die naar het uiteinde toe wat breder worden. Kleur: roodachtig oker tot oranjeachtig.
Bovenlichaam:	Bevedering van bovenrug neutraal grijs met een okerbruine waas overtrokken. De donker oranje-rood gekleurde schachtstrepen worden naar het veeruiteinde toe breder. Rug licht olijfkleurig bruin met een sterk donkergrijze waas. Stuit en bovenstaartdekveren licht olijfvachtig bruin met een donkerbruine waas.
Onderlichaam:	De veren van het achterste deel van de hals en onderste deel van de halszijden grijs; op het uiteinde van de schachten bevinden zich druppelvormige donker geelbruine vlekken.
Borst, buik:	Borst, bovenste en middelste gedeelte van de buik lichtgrijs tot muisgrijs; de buik vertoont tamelijk grote ovale witte vlekken. Verschillende veren aan het achterste gedeelte van de zijden vertonen een duidelijk oranjebeige waas op de grijze ondergrond.
Zijden, flanken, dijen:	De veren van de zijden en flanken hebben een breed oranjebruin tot donker oranje-roodachtig middenstuk, dat aan beide zijden begrensd worden door grijze veervelden, welke op hun beurt overdekt zijn met lange ovaalvormige witte vlekken, die veel lijken op die van de buik. Dijen licht roodbruin tot licht roodachtig beige. Onderbuik en onderstaartdekveren licht roodachtig beige tot beigewit; elke veer heeft een mat donker roodbruine tot zeer donker oranjebruine schachtstreep.
Vleugels:	Schouders licht tot donker oranje-rood-achtig, aan de zijkanten wit gezoomd; een smalle donkere streep scheidt het donker oranje-rood van de witte omzoming. Aan de basis zijn de veren donker beigebruin. Vleugeldekveren beigebruin of wat donkerder; de binnenste hebben een brede donker oranje-rood gekleurde middenstreep.
Slagpennen:	De kleine slagpennen zijn olijfbroin met zacht beige gekleurde of witachtig bespikkelde lichter gekleurde randen. Binnenste kleine slagpennen licht tot donker oranje-roodachtig en aan de zijkanten wit gezoomd; een smalle donkere streep scheidt het donker oranje-rood van de witte omzoming. Grote slagpennen donker olijfbroin.
Staart:	Diep grijs met beigebruine omzoming.
Ogen, snavel, poten:	Iris roodbruin; snavel bruinzwart; poten blauwgrijs.

HEN

- Kop en masker:** Voorhoofd, teugels, schedel en zijkanten van het achterhoofd licht wijnkleurig bruin met zwarte veerschachten. De kuif is korter dan bij de haan en is donker olijfbruin met onopvallende roodbruine vlekken en onvolledige dwarsbanden. Het midden van het achterhoofd, direct van achter de kuif tot in de nek, licht wijnkleurig bruin met bredere zwarte veerschachten.
- Bovenlichaam:** Bovenrug tussen de schouders donker grijsbruin met isabelbruine golfjestekening. De rug is gelijk gekleurd, maar minder grijs en meer isabelbruin. Schouders en de aan de binnenzijde gelegen kleine vleugeldekveren zijn aan beide kanten van de vanen licht roodachtig bruin gezoomd, waarbij de schachtstreep amberkleurig is; de schachtstreep vertoont naar het einde van de veer toe felle zwartbruine vlekjes, naar de veerbasis toe spikkeltjes en golfjes. De buitenste vleugeldekveren zijn isabelbruin, met licht okerkleurige randen. Bovenstaartdekveren en stuit donkerder grijsbruin met olijfbruine waas en isabelbruine golfjestekening.
- Onderlichaam:** Kin, keel en zijkanten van de kop zijn witachtig. Kin en keel zijn bovendien heel fijn bruin gespikkeld. Deze stippeltekening gaat naar de zijkanten van de kop over in donkerder strepen. De oorstreek vertoont een olijfbruine waas, op die manier een afgetekend geheel vormend ten opzichte van de rest van de kop. Onderste gedeelte van de keel, de borst en de onderste halszijden tonen een licht beigebruine waas, terwijl de veren donker olijfbruine uiteinden hebben. De veren van het bovenste gedeelte van de buik zijn donker olijfbruin met zeer brede witte zomen en banden. De banden zijn door een donker olijfbruine schachtstreep gescheiden, zodat die banden grote ronde vlekken lijken. Zijkanten van de buik hetzelfde gekleurd; de schachtstrepen zijn bij deze veren echter breder en bovendien vermengd met kaneelbruin. Onderste gedeelte van de buik, flanken, dijnen en onderstaartdekveren lijken op die van het bovenste gedeelte van de buik; de lichte vlekken zijn echter smaller en in de lengte met elkaar verbonden, op die wijze lichte veerzomen vormend. De bruine schachtstrepen worden in de breedte groter.
- Vleugelpennen:** Buitenste kleine slagpennen mat olijfbruin; het buitenste gedeelte van de buitenvanen vertoont zachte licht isabelbruine spikkels. Binnenste kleine slagpennen aan beide kanten van de vanen licht roodachtig bruin gezoomd, waarbij de schachtstreep amberkleurig is; de schachtstreep vertoont naar het einde van de veer toe felle zwartbruine vlekjes, naar de veerbasis toe spikkeltjes en golfjes. Grote slagpennen donker olijfbruin gekleurd.
- Staat:** Staartpennen licht tot donker leigrijs met aan de zijkanten en uiteinden lichte isabelkleurige spikkels.
- Ogen, snavel, poten:** Iris roodbruin; snavel bruinzwart; poten blauwgrijs.

GAMBEL KWARTEL

Wetenschappelijke naam:	Callipepla gambelii
Engels:	Gambel quail, Arizona Quail, Desert Quail, Fulvous-breasted Quail
Duits:	Helmwachtel, Gambelwachtel
Frans:	Colin de Gambel

Algemeen:

Er is kleurverschil tussen de geslachten. Lijkt erg veel op de Californische Kuifkwartel; zowel qua grootte als qua tekening. Wordt ook wel Gambell's kuifkwartel genoemd. Er zijn kruisingen tot stand gekomen met de Californische kuifkwartel, hetgeen af te raden valt. Deze bastaarden zijn te herkennen aan de schubtekening in het onderlichaam, welke de Gambel kwartel beslist niet mag tonen. Van deze soort is een zevental ondersoorten bekend. **Herkomst:** Californië, het zuiden van de USA en Texas. Ze leven in woestijnachtige gebieden en bij waterpartijen.

Lengte:	24 tot 28 cm.
Ringmaat:	6 mm.

HAAN

Kop en masker:	Voorhoofd, voorste gedeelte van de schedel en de teugels zwart met een fijne isabelkleurige bestreping. Dwars over het voorhoofd loopt een witte band naar achteren tot boven het oorgedeelte; verder naar achteren wordt de witte band smaller. Achter de witte band is de schedel roodbruin met aan de voorkant en de zijkanten een dunne zwarte omzoming. De zwarte kin, keel, en het zwart gekleurde voorste gedeelte van de hals en de wangen worden omzoomd door een brede witte band veren. Deze witte omzoming loopt van de ene ooghoek via de hals en de keel naar de andere ooghoek. Aan de achterzijde (oor- en halsstreek) wordt de witte band begrensd door een smal strookje zwarte veertjes. De oorstreek is sepiabruin.
Kuif:	Vlak achter de witte voorhoofdsband bevindt zich de zwarte kuif: deze bestaat uit naar voren gebogen veren, die aan de basis smal zijn en naar de top toe breder worden en eindigen in een druppelvorm.
Bovenlichaam:	De nek, de zijkanten van de hals en het bovenste gedeelte van de rug is lichtgrijs; elk veertje met een donker geelachtig bruin gekleurde schachtstreek. Verder naar achteren zijn de veren van de rug, de stuit en de bovenstaartdekveren lichtgrijs en hebben, met uitzondering van de veren van het bovendeele van de rug, een muisgrijze waas.
Onderlichaam:	De zijden en het voorste gedeelte van de flanken bestaan uit verlengde kastanjebruin gekleurde veren, die elk een witte schachtstreek hebben, die aan de basis smal is en naar het uiteinde verloopt in een sprekende witte spatelvorm. De buik is vaal isabelachtig geel. In het midden van de buik is een brede zwarte vlek zichtbaar. De veren van het achterste gedeelte van de flanken zijn crème-achtig wit met brede, bruine schachtstrepen.
Vleugels:	Vleugeldekveren en schouders muisgrijs met een geelachtige waas. De schouderveren en de muisgrijze binnenste kleine slagpennen hebben een beigeachtige zoom aan de binnenvlag. De andere kleine slagpennen hebben een smallere beige-achtige omzoming aan de buitenvlag. Grote slagpennen licht olijfgachtig bruin met een grijze buitenvlag.
Staart:	Grijs gekleurd; onderstaartdekveren beige-wit met vrij brede donker olijfbuin gekleurde schachtstrepen.
Ogen, snavel, poten:	Iris donkerbruin; snavel zwart; poten groenachtig grijs.

HEN

Kop en masker:	Voorhoofd, teugels, voorste gedeelte van de schedel tot onder de ogen: licht grijsbruin met fijne beige streepjes. Het achterste gedeelte van de schedel, het achterhoofd en de oorstreek is geelachtig bruin gekleurd. De oordekveren laten dunne donkere streepjes zien. De wangen zijn grijsachtig met bruine streepjes. Kin en keel beigeachtig wit met licht beige schachten. Nek en halszijden hetzelfde gekleurd als bij de haan; de bevedering is echter met een
-----------------------	--

grijsbruine waas overtrokken terwijl de schachtbestreping minder roodachtig, maar bruiner is.

Kuif:

De kuif is kleiner dan die van de haan; de kleur is donkerbruin.

Bovenlichaam:

Dezelfde kleur als de haan, maar meer bruinachtig.

Onderlichaam:

De borst is hetzelfde gekleurd als de rug, zij het wat lichter; de buik is beigeachtig wit en mist de zwart buikvlek van de haan. De buikveren laten onvolledige donkerbruine schachtstrepen zien die verder naar onderen toe verdwijnen. De verlengde veren in de zijden en het bovenste gedeelte van de flanken zijn lichter roodbruin dan bij de haan. De onderste flankveren en de dijen zijn beigeachtig wit met brede bruine schachtbestreping.

Vleugels:

Dezelfde kleur als bij de haan, zij het meer bruinachtig.

Staat:

Hetzelfde gekleurd als de haan, iets meer bruin. Onderstaartdekveren beigeachtig wit met bruine schachtstrepen.

Ogen, snavel, poten:

Iris donkerbruin; snavel zwart; poten groenachtig grijs.

BLAUWSCHUBBENKWARTEL

Wetenschappelijke naam:	Callipepla squamata
Engels:	Scaled quail, blue quail, Chestnut-bellied Quail
Duits:	Schuppenwachtel
Frans:	Colin écaillé

Algemeen:

Er is uiterlijk geslachtsverschil tussen haan en hen. De haan heeft doorgaans een wat donkerbruine vlek onder in de buik (roodachtige beige waas) en de kuif is voller, met grotere witte punten dan de hen. De blauwschubbenkwartel wordt ook wel schubbenkuifkwartel of schubbenkwartel genoemd. Er is een drietal ondersoorten bekend. **Herkomst:** Noordelijk Nieuw-Mexico, Zuid-Arizona, Oost-Colorado, Zuidwest-Kansas

Lengte:	25-30 cm.
Ringmaat:	6 mm.

HAAN

Kop en masker:	Voorhoofd en zijkanten van de kop grijs gekleurd. Oorstreek bruin; kin en geelachtig wit.
Kuif:	De korte, brede, rechtopstaande kuif bestaat uit bruine veren met opvallende witte uiteinden.
Bovenlichaam:	Hals, bovenrug licht asgrijs; elk veertje heeft een heel smalle zwarte omzoming. Een en ander vormt aldus een schubbenpatroon. Verdere bovenzijde grijsbruin. Binnenste schouderdekveren grijsbruin met aan de binnenvaan een witte rand.
Onderlichaam:	Borst en zijkanten van de borst asgrijs; elke veertje bezit een smal zwart randje. Een en ander vormt aldus een duidelijk schubbenpatroon. Dit schubbenpatroon strekt zich ook verder uit in de buik en onderbuik. Veren van zijden en flanken zijn grijsbruin met witte schachtstrepen. De buik is witachtig met in het midden een roodachtig beige waas.
Vleugels:	Vleugels grijsbruin. Grote slagpennen hebben een witte omzoming van de binnenvaan.
Staat:	Grijs gekleurd; buitenste veren en de uiteinden wit omrand. Onderstaartdekveren vaal geelachtig roestbruin met donkerder bruine tekening
Ogen, snavel, poten:	Bruine iris; snavel donker hoornkleurig bruin, evenals de poten.

HEN

De hen is wat kleiner van formaat en heeft een kortere kuif. De veren van de kopzijden en de keel hebben donkerbruine schachtstrepen.

Bij het geslacht *Colinus* (Bobwhites)

Kleine kwartels die voorkomen in graslanden, savannen en bosachtige streken.

Er wordt een viertal soorten onderscheiden met een zeer groot aantal ondersoorten. De tekening van de vogels kan nogal variëren, ook binnen de ondersoorten. Het is dus buitengewoon moeilijk om vast te stellen met welke (onder)soort men te maken heeft. Vooral wanneer deze ondersoorten nog met elkaar gekruist zijn.

De vier soorten die worden onderscheiden zijn de *Colinus virginianus*, *nigrogularis*, *leucopogon* en *cristatus*.

Bobwhites worden vrij veel gefokt in Nederland en geregeld ingezonden op vogelshows.

<i>C. cristatus</i>	Gekuijde boomkwartel
<i>C. virginianus pectoralis</i>	Virginakwartel
<i>C. virginianus ridgwayi</i>	Zwartmasker boomkwartel
<i>C. virginia texanus</i>	Texas Bobwhite
<i>C. virginianus</i>	Virginische boomkwartel

GEKUIFDE BOOMKWARTEL

Wetenschappelijke naam:	<i>Colinus cristatus</i>
Engels:	Crested Bobwhite, Crested colin
Duits:	Haubenwachtel
Frans:	Colin zonecolin

Algemeen:

Geslachten weinig verschillend, maar bij volwassen vogels wel te zien. De haan vertoont de typische spitse kuif voor op de schedel. Er bestaan zo'n 14 ondersoorten die alle slechts op kleine onderdelen verschillen. Vandaar dat hieronder de meest algemene kenmerken van de Gekuijde Boomkwartel worden weergegeven. De gekuijde boomkwartel wordt ook wel kortkuifwitoorboomkwartel genoemd. Het is echter de enige boomkwartel met een kuif. **Herkomst:** Panama, Venezuela, Columbia, Guyana, Aruba, Curacao, Margarita Curacao

Lengte:	Afhankelijk van ondersoort 18-22 cm.
Ringmaat:	5,4 mm.

HAAN

Kop en masker:	Voorhoofd en schedel en de verlengde kopveren zijn wit of licht isabelkleurig. Vaak zijn alleen de kopveren wat donkerder. De hals, opzij en achter, zwart met witte vlekken. Soms ook het voorste stuk van de hals. De keel kan verschillend van kleur zijn: wit, isabel, reebruin of kaneelkleurig. Vaak vertonen de veren in de keel zwarte vlekjes of zijrandjes. Oorstreek wit of isabelkleurig; aan boven- en onderkant omzoomd door een zwart of roodachtig veerveld. De kleur van de oorstreek gaat gelijk op met de kleur van de keel.
Bovenlichaam:	Bovenzijde licht grijs, bruin of zwart gestippeld. Schouderdekveren en dekveren van de kleine slagpennen hebben zwarte vlekken op het uiteinde van de veer en vaak een witte of isabelkleurige omzoming.
Onderlichaam:	De onderzijde is fel wit met isabelkleurige, kaneelkleurige of zwarte tekening of vlekjes.
Snavel, ogen, poten:	Snavel zwart; bruine iris; leigrijze poten

HEN

De hen heeft minder wit aan de kop en de tekening is in het algemeen veel minder sprekend. Dat geldt ook voor de buik en de borst.

VIRGINIA KWARTEL

Wetenschappelijke naam:	Colinus virginianus pectoralis
Engels:	Black-breasted Bobwhite
Duits:	Schwarzbrust Zahnwachtel
Frans:	Colin de Virginie

Algemeen:

Er zijn Virginiakwartels, die geen witte maar een beige keeltekening tonen. Dit gaat gelijk op met de kleur van de oog/oorstreek. De geslachten zijn verschillend gekleurd. **Herkomst:** Mexico

Lengte:	19-20 cm.
Ringmaat:	6 mm.

HAAN

Kop en masker: Kopkleur lijkt erg veel op die van de nominaatvorm. Vanaf de oogteugel loopt een brede zwarte band onderlangs de ogen naar de oorstreek; de band omzoomt de witte keel en verbreedt zich op de krop tot de bovenborst.

Bovenlichaam: Deze kwartel onderscheidt zich van de nominaatvorm door het ontbreken van de grote opvallende zwarte vlekken op de schouders en rug. In totaliteit is de bovenzijde minder roodachtig bruin. Veren van bovenrug en rug vertonen witachtige dwarsbanden met zwarte omzoming van de dwarsbanden.

Onderlichaam: Onderzijde bijna eenkleurig roodachtig kastanjebruin; dijen met min of meer uitgesproken zwarte dwarsbanden en witte vlekken.

HEN

De hen is wat lichter gekleurd en veel grijzer van tint dan de nominaatvorm en lijkt veel op de hen van de Texas Virginiakwartel.

De zwarte vlekken op schouders, binnenste kleine slagpennen en rug ontbreken.

Bovenzijde donkerder en bruiner dan van de Texaanse Bobwhite. Onderzijde vertoont duidelijkere zwarte tekening.

ZWARTMASKER BOOMKWARTEL

Wetenschappelijke naam:	Colinus virginianus ridgwayi
Engels:	Masked Bobwhite
Duits:	Schwarzmasken/Ridgwaywachtel
Frans:	Colin de Ridgway

Algemeen:

Er is uiterlijk geslachtsonderscheid tussen haan en hen. Ook wel Tennessee Red Kwartel of Mexicaanse Bobwhite genoemd. **Herkomst:** Noord-Mexico,

Lengte:	24-27 cm
Ringmaat:	6 tot 6,5 mm

HAAN

Kop en masker: Voorhoofd, voorste stuk van de schedel, teugels, kin, keel en krop zwart. Oorstreek en zijkanten van de hals roodachtig bruin. Boven het oog is vaak een smalle witte band zichtbaar; incidenteel is het wit "ingenomen" door zwart. De nek en het middelste en achterste stuk van de bovenkop zijn licht kaneelkleurig rood met zwarte vlekken en, vooral in de nek, witte streepjes.

Bovenlichaam: Bovenrug licht roestkleurig kaneelbruin. De veren van de bovenrug tonen een zwartgespikkelde omzoming. Onderrug, schouders, stuit en bovenstaartdekveren grijsbruin, zwartgevekt met golftekening. De bovenstaartdekveren en het onderste stuk van de stuit hebben een onregelmatige zwarte visgraat-tekening.

Onderlichaam: Hele onderzijde licht roestkleurig kaneelbruin. De flanken en de onderstaartdekveren hebben een zwart-witte tekening. Verder is het onderlichaam eenkleurig.

Vleugels: Slagpennen grijsbruin met lichter gekleurde grof gespikkelde buitenvanen. Dekveren van grote en kleine slagpennen zijn grijsbruin, zwartgevekt, en vertonen een golftekening. Het grijsbruin vertoont een roestbruine waas. De vleugeldekveren zijn omzoomd met een tamelijk brede, witte, onregelmatige rand; de binnenvanen vertonen diepe witte inkervingen, aldus een onderbroken witte zoom vormend.

Staart: Blauwgrijs, fijn wit en zwart gespikkeld.

Ogen, snavel, poten: Iris donkerbruin; snavel zwart; poten donker hoornkleurig.

HEN

Kop en masker: De veren van de bovenkop heeft donkerder gekleurde middenstreepjes terwijl de omzoming lichter is, meer beige-achtig. Teugels en zijkanten van de kop zijn licht beige en gaan in een breder wordende bandvorm over naar achteren in de nek.

Bovenlichaam: Lijkt veel op dat van de Virginische Boomkwartel. De omzoming van de rugbevedering is minder grijs en contrasteert daardoor sterker. Verder lijkt de bovenzijde veel op die van de haan.

Onderlichaam: Kin, baardstreek en keel zijn eenkleurig licht beige; aan achterzijde omzoomd door een smalle keten van zwarte en roestbruinkleurige driehoekige vlekjes. Krop licht kaneelkleurig bruin met wat zwarte en witte tekening. Verder is de onderzijde wit gekleurd. Zijden en flanken laten een brede kaneelbruine bestreping zien en V- of U-vormig omzoomd.

Vleugels: Gelijk aan hen Virginische Boomkwartel

Staart: Gelijk aan hen Virginische Boomkwartel

Ogen, snavel, poten: Iris donkerbruin; snavel zwart; poten donker hoornkleurig.

TEXAS BOBWHITE

Wetenschappelijke naam:	Colinus virginia texanus
Engels:	Texas bobwhite
Duits:	Texaswachtel
Frans:	Colin de Texas.

Algemeen:

De geslachten zijn niet gelijk van kleur. In totaliteit is deze ondersoort veel grijzer van tint. De bruine veerpartijen zijn wat lichter van tint. Elke veer heeft een licht rookgrijze eindzoom. **Herkomst:** Texas
Deze soort is er ook met bruine vlekken in de vleugels in plaats van zwarte. De kwartel is ook wat warmer bruin/beige van kleur. De borst is zwart of bruin/beige omzoomd, wat tekening betreft.

Lengte:	ongeveer 20 – 21 cm
Ringmaat:	6,5 mm.

HAAN

Kop en masker: De Texas-Bobwhite onderscheidt zich van de nominaatvorm door het volledig ontbreken van de zwarte teugelband. De veertjes van de bovenkant van de kop zijn lichter bruin gekleurd dan die van de nominaatvorm. De zwarte band die de witte keel omzoomd is smaller dan bij nominaatvorm.

Bovenlichaam: De Texas-Bobwhite onderscheidt zich van de nominaatvorm door het ontbreken van de grote opvallende zwarte vlekken op de schouders en rug. In totaliteit is de bovenzijde minder roodachtig bruin. De veren van bovenrug vertonen witachtige dwarsbanden met zwarte omzoming van de dwarsbanden.

Onderlichaam: Onderlichaam minder beige waas.

Vleugels: Grote opvallende vlekken op de binnenste kleine slagpennen.

HEN

De hen van de Texas Bobwhite is wat lichter gekleurd en veel grijzer van tint dan de nominaatvorm. De zwarte vlekken op schouders, binnenste kleine slagpennen en rug ontbreken.

VIRGINISCHE BOOMKWARTEL

Wetenschappelijke naam:	Colinus virginianus virginianus
Engels:	Bobwhite
Duits:	Virginiawachtel
Frans:	Colin de Virginie

Algemeen:

Er is uiterlijk geslachtsonderscheid tussen de haan en de hen. In een bepaalde periode kan er een zogenaamde rode verkleuring optreden. **Herkomst:** Oosten van de Verenigde Staten.

Lengte:	24-27 cm.
Ringmaat:	6 mm.

HAAN

Kop en masker:	Voorhoofd wit evenals een brede band, die vanaf het voorhoofd "door het oog" naar achteren in de nek loopt. Vanaf de achterkant van de nek loopt een zwarte band midden over de schedel en gaat dan over in het zwart van het voorste stuk van de bovenkop, dat de witte band aan de rugzijde omzoomd. De rest van bovenkop en achterkop hazelkleurig bruin tot donker roestkleurig bruin. Veel veertjes van het achterhoofd hebben licht beigekleurige omzoming. Nekveren tweekleurig: in het midden roestrood tot kastanjebruin, aan beide kanten een zwarte streep en een brede witte zoom. Naar de zijkanten van de nek hebben de buitenvlaggen wat bredere witte zomen dan de binnenvlaggen. Teugels aan bovenzijde wit, aan onderzijde zwart. Oogring zwart. Wangen en oorstreek donker roestbruin, aan boven- en onderzijde omzoomd door een smalle zwarte strook.
Kin en keel:	Baard, kin en bovenste gedeelte van de keel wit, omzoomd door een tamelijk brede, zwarte band, dwars over de onderkeel. Onder deze zwarte band een bredere band, die kaneelkleurig tot mat geelbruin gekleurd is; qua kleur en tekening kent deze band veel individuele verschillen. Soms is hij tamelijk eenkleurig, soms bestaat hij slechts uit een rij bruinachtige aftekeningen met witte vlekken.
Bovenlichaam:	Bevedering bovenrug mat oranjebruin met licht geelgrijze tot rookgrijze omzoming en idem waas. Naar de zijden toe onvolledige zwarte dwarsbanden. Bovenste gedeelte van de rug en het midden van de rug is donker geelbruin tot bijna kastanjebruin; tegen het uiteinden zijn de veren voorzien van veel zwartbruine vlekjes met een heel smalle lichtbeige omzoming en uiteinde. Naar de zijkanten toe zijn de veren van bovenrug, middenrug en stuit lichter mat geelachtig bruin tot donker geelbruin gekleurd met smalle zwarte dwarsbanden; bovendien voorzien van talrijke licht beige gekleurde streepjes die aan beide kanten zwart omzoomd zijn.
Buik:	Bevedering bovenste gedeelte van de buik is wit met 4-5 smalle zwarte golfjes. Onderste gedeelte van de buik is eveneens wit, maar met minder of geheel ontbrekende golfjes.
Flanken:	Bevedering zijden en flanken wit met zeer brede reebruine middenstrepen die aan beide zijden begrensd worden door smalle zwarte streepjes, die op hun beurt weer omzoomd worden door een witte buitenrand.
Dijen:	Dijen witachtig met vage roodachtig okerkleurig vlekken.
Schouders:	Schouderbevedering donker kaneelbruin tot donker geelbruin met duidelijke vlekjesteekening; aan de basis onregelmatige zwarte banden en op de binnenvlaggen helder lichtbeige omzoming.
Vleugeldekveren:	Vleugeldekveren oranjeachtig kaneelrood tot oranjeachtig kaneelbruin. De kleine vleugeldekveertjes hebben vaak een grijs middenste deel en onvolledige smalle dwarsbanden langs de omzoming.
Slagpennen:	Kleine slagpennen licht grijsbruin; de binnenste aan de uiteinden donker kaneelrood met smalle, ver van elkaar lopende grijswitte golfjesteekening die bovendien zwart omzoomd is. De veervelden tussen de grijswitte golfjes vertonen wat zwarte golfachtige banden. Daarnaast zijn de pennen roodachtig beige omzoomd en hebben ze roodachtig beige uiteinden. De rest van de

kleine slagpennen gelijk gekleurd, echter met minder duidelijke banden op de zichtbare delen van de buitenvanen. Grote slagpennen eenkleurig licht grijs bruin.

Staart: Bovenstaartdekveren gelijk gekleurd aan bevedering van zijanten van rug en stuit, echter meer roodachtig bruin en voorzien van zwarte schachtstreepjes die vaak onderbroken zijn door aaneengesloten stroken van kleine vlekken. Staartpennen grijs; de middelste twee met lichtbeige stippeltjes. Onderstaartdekveren witachtig met vage roodachtig okerkleurige vlekken. De langere dekveren hebben onvolledig zwarte schachtstrepen.

Ogen, snavel, poten: Iris donkerbruin; snavel zwart, poten grijsachtig vleeskleurig.

Rode kleurslag:

Bij de rode Virginische boomkwartel zijn de hanen fel donker roodbruin. De zwarte en/of zwartbruine tekeningen van de bevedering van kop, schouders, bovenrug en dergelijke zijn weliswaar nog aanwezig, maar minder opvallend en minder contrastrijk.

Kin en keel zijn zwart.

Soms is een witte dwarse vlek zichtbaar in de borst. De zwarte bandering van de buikbevedering is smaller en zachter; bovendien beperkt de bandering zich meer tot de veerzomen, hetgeen bij hennen in de normale kleurfase niet het geval is.

In het algemeen is deze rode kleurslag warmer van kleur. Er zijn exemplaren met een witte keel en een witte oogstreep en met een gele keel en oogstreep.

HEN

Algemeen:

Hennen verschillen voornamelijk van de hanen door hun andere kopkleur en koptekening.

Kop en masker: Teugels, brede band boven de ogen, kin en keel zijn okerkleurig beige tot licht oranjegeel. Het midden van het voorhoofd, de schedel en de achterkop zijn geelachtig beige tot roestkleurig rood. De bevedering van het midden van de schedel heeft, grotendeels onzichtbaar, een zwart middenstuk. De veren van de achterkop hebben een beige omzoming. De streek achter ogen en de oorstreek gelijk gekleurd aan de schedel. Het bovenste gedeelte van de keel wordt aan de achterkant begrensd door een smalle zwartbruine tot donker roodbruine strook veren.(bij de haan zwart).

Onderlichaam: De zwarte dwarsbanden van de buikveren zijn wat lichter van kleur en smaller; bovendien liggen de dwarsbanden wat verder van elkaar en zijn daardoor minder opvallend.

Snavel, poten: Snavel zwart met een lichtgele bovensnavelbasis. Loopbeen en tenen lichter gekleurd dan bij haan.

Rode kleurslag:

In de rode kleurfase lijkt de hen veel op de haan. Het kastanjebruin is eenkleuriger en omvat kin, keel en kop. De zwarte tekening van voorhoofd en schedel ontbreekt.

Er zijn exemplaren met een witte keel en een witte oogstreep en met een gele keel en oogstreep.

Bij het geslacht *Cyrtonyx* (Harlekijnkwartels)

Er worden twee soorten Harlekijnkwartels onderscheiden; het zijn heel ronde kwartels met een volle kuif die over de hele kop loopt. De kuif kan naar opzij uitgespreid worden, maar kan niet opgericht worden. De staart is heel kort en komt nauwelijks onder de vleugels vandaan. De snavel is kort en krachtig. De poten zijn kort met krachtige tenen en lange nagels.

Cyrtonyx montezuma Montezuma kwartel

MONTEZUMA KWARTEL

Wetenschappelijke naam: *Cyrtonyx montezumae*
Engels: Montezuma Quail, Harlequin Quail
Duits: Montezumawachtel
Frans: Colin de Masséna

Algemeen:

De geslachten verschillend gekleurd. Bezit een kuif die opzij uitgespreid kan worden, maar niet overeind kan staan. De Montezuma kwartel wordt ook wel Massenkwartel genoemd. **Herkomst:** Zuidwesten van de Verenigde Staten, Mexico.

Lengte: 20-24 cm.
Ringmaat: 6 mm.

HAAN

Kop en masker: Grootste gedeelte van hals en zijkanten van de kop wit gekleurd, versierd met een ingewikkelde zwarte "harlekijn"-tekening: zie tekening 1. Achterkop zwart met verschillende bruintinten; in de nek licht oranjeleurig beige.

Kuif: Bestaat uit zeer dichte, brede bruine veren. Achterste gedeelte van de kuif is zwart met bruine tinten.

Kin en keel: Kin en keel zwart gekleurd, vaak door een smalle band in verbinding staand met de zwarte wangstreep.

Bovenlichaam: Bovenrug mat oranjebruin met brede donkere banden en lichter gekleurde smalle banden; de opvallende schachtstrepen zijn beigegeel. Rest van de rug gelijk gekleurd, echter zonder lichtere schachtstrepen en bredere zwarte banden. Schouderveren hetzelfde gekleurd, echter asgrijs gezoomd, terwijl de schachten dieper beigegeel zijn.

Onderlichaam: Brede witte halsband; door een smalle zwarte band afgescheiden van de rest van de borst. Borstzijden en veren van het bovenste gedeelte van de buik en een smalle strook onder de zwarte borstband is leigrijs tot zwartachtig grijs gekleurd; elke veer is op beide vanen gesierd met twee tot drie grote witte druppelvormige vlekken. Onderste gedeelte van de borst en het midden van het bovenste gedeelte van de buik is zeer donker kastanjebruin gekleurd. Onderbuik, onderste flankbevedering en dijen zwart.

Vleugels: Grote vleugeldekveren en de aan de binnenzijde gelegen middelste vleugeldekveren zijn muisgrijs tot donker rookgrijs met ronde zwarte dwarsvlekken. Kleine en aan de buitenzijde gelegen middelste vleugeldekveren eensgelijks gekleurd, echter met witte vlekken.

Kleine slagpennen: Binnenste kleine slagpennen afwisselend licht olijkleurig grijs tot donker rookgrijs met op beide vanen zes tot zeven grote zwarte dwarsvlekken; de schachtstrepen zijn beigegeel. Overige kleine slagpennen gelijk gekleurd op de buitenvanen terwijl de binnenvanen naar binnen toe steeds lichter grijsbruin gekleurd zijn.

Grote slagpennen: Donker grijsbruin tot zwartbruin; buitenvanen vertonen witte vlekken aan de randen.

Staart: Bovenstaartdekveren en staartpennen mat oranjebruin met brede donkere banden en lichter gekleurde smalle banden; schachtstrepen beige gekleurd. Onderstaartdekveren zwart.

Ogen, snavel, poten: Iris donkerbruin; oogleden zwart; de snavelpunt is zwart, de rest licht blauw-achtig grijs; poten lichtblauw.

HEN

Kop en masker: Voorhoofd, schedel- en nekveren roodachtig beige met zwarte banden en beige schachtstrepen. Zijkanten van de kop wit; streek rond de wenkbrauwen met een wijnrode waas en zwarte vlekken.

Onderzijde: Zwarte halsband zoals bij haan. Rest van de onderzijde licht wijnroodachtig. In het midden van de borst, de buik wat meer beige tinten. Met name in de zijden zwarte vlekken en strepen.

Bovenzijde: Roodachtig beigebruin met zwarte dwarsstrepen en vlekken en brede, lichte, zwartgezoomde schachtstrepen.

Vleugels: Hetzelfde gekleurd als haan, zij het wat vager.

Staat: Hetzelfde gekleurd als haan, zij het wat vager.

Stuit en

bovenstaartdekveren: Roodachtig beigebruin met van kop tot staart een lichte streeptekening en iets bruin gevlekt

PATRIJZEN EN FRANKOLIJNEN

De kwartels, patrijzen en frankolijnen van de "Oude Wereld" behoren tot de "Perdicini".

De perdicini omvatten 21 genera met in totaal 103 soorten. Een verdere onderverdeling vindt door sommige auteurs plaats in enerzijds "patrijzen en frankolijnen" en anderzijds de "echte kwartels".

De kwartels van de Oude Wereld zijn over het algemeen forsere vogels met sterke poten die op de bodem hun voedsel zoeken. Ze dragen vaak sporen. Meestal betreft het vogels die hoofdzakelijk zaden als voedselbron hebben. De meeste soorten zijn monogaam.

Grootte van de legsels varieert van 2 tot 16 eieren; de broedduur varieert van 16 tot 25 dagen. De jongen kunnen vaak al na twee weken vliegen. Geregeld gaan de vogels reeds in hun eerste levensjaar tot broeden over.

In deze rassenbeschrijving worden die soorten besproken die in Nederland gehouden en tentoongesteld worden.

Bij het geslacht *Alectoris* (Steenpatrijzen)

Middengrote tot grotere patrijsachtigen, die alle roodgekleurde poten hebben. Bovendelen zijn meestal grijsachtig gekleurd; de zijanten en flanken vertonen een duidelijk zichtbare zwart-bruin-witte streeptekening. De oogring is oranje tot rood gekleurd.

Steenpatrijzen komen voor in Europa, Azië en het Arabisch schiereiland.

Hanen en hennen lijken doorgaans erg veel op elkaar. Deze patrijsachtigen dragen geen sporen, maar wel afgeronde knobbels op de plaats waar doorgaans de sporen zitten. Bij de haan zijn deze knobbels wat duidelijker.

Steenpatrijzen stellen weinig eisen aan hun verzorging; ze kunnen vrij tam worden, terwijl ze vrij goed fokken. In avicultuur wordt met name de Chukarpatrijs tentoongesteld.

A. barbara	Barbarijse patrijs
A. chukar	Chukar patrijs
A. graeca	Steenpatrijs
A. melanocephala	Arabische steenpatrijs
A. philbyi	Philby's steenpatrijs
A. rufa	Rode steenpatrijs

BARBARIJNSE PATRIJS

Wetenschappelijke naam:	<i>Alectoris barbara</i>
Engels:	Barbary Partridge
Duits:	Klippenhuhn, Felsenhuhn
Frans:	Perdrix gabra

Algemeen:

Beide geslachten zijn gelijk gekleurd. Wordt ook wel Baardpatrijs genoemd. **Herkomst:** Noord-Afrika, Kanarische eilanden, Sardinië, Zuid-Spanje.

Lengte:	32 cm.
Ringmaat:	9 mm.

HAAN en HEN

Kop en masker: Een brede band loopt, vanaf het midden van de bovensnavel over het midden van het voorhoofd, de schedel naar de nek en is donker roodbruin gekleurd tot bijna zwart aan de zijanten van de schedel en de nek en iets lichter van tint op het midden van de schedel. Wangen asgrijs, evenals een brede band, die vanaf de teugels over de ogen naar de zijanten van het achterhoofd loopt. Deze band is het donkerst gekleurd boven de ogen. De oorstreek is donker roestrood. De Baardpatrijs heeft een kenmerkende witgespikkelde donkerroodbruine halsband, die het breedste is opzij van de hals en in de keel bij elkaar komt.

Kin en keel: Kin en keel asgrijs, naar de keel toe in wit overgaand.

- Bovenlichaam:** Mantel, rug en stuit zijn donkergrijs met een olijfbruine waas aan het uiteinde van de veertjes van mantel, zijkanten van de krop en de rug. Die van stuit en bovenstaartdekveren hebben een leigrijs waas aan het uiteinde. De buitenste kleine vleugeldekveertjes zijn roodachtig kaneelkleurig en in het midden duidelijk afstekend lichtblauw. Binnenste vleugeldekveren, onderste schouderveren en de dekveren van de kleine slagpennen licht grijsbruin, waarbij de buitenvanen een leigrijze waas vertonen. De grote vleugeldekveren en de dekveren van de grote slagpennen vertonen een isabelkleurige waas. Enkele van de binnenste vleugeldekveren zijn in het midden lichtblauw; een aantal grote vleugeldekveren en dekveren van de kleine slagpennen vertonen wat zwartachtige stipjes.
- Onderlichaam:** De borst is asgrijs; de kropstreek is in het midden wat lichter grijs dan opzij. De flanken vertonen een typische tekening van zwarte, witte en roestachtig kaneelbruine banen; elke veer heeft witte en kaneelbruine banden, waarbij het witte en buitenste brede kaneelbruine gedeelte gescheiden wordt door een circa 2 mm brede zwarte band. Het midden van de veren is licht blauwgrijs, door een smalle donkere band (die vaak ontbreekt) gescheiden van de rest van het roodachtig kaneelkleurige gedeelte van het middenstuk van de veer. De borst vertoont in het midden een brede vlek met een roseachtige kaneelkleur. De rest van het onderlichaam is roodachtig beige. De anaalstreek laat een grijze waas zien.
- Kleine en grote slagpennen:** Grote slagpennen donker sepiagrijs tot zwart. De zomen van de buitenvanen zijn beigegeel; de basis van de vanen van de grote slagpennen is smoezelig beigeachtig bruin met donkere stippen. Kleine slagpennen donker olijfvachtig grijs met een beige waas en een zacht donkere stipjespatroon langs de buitenste zomen. Schouderveren lichtgrijs met beige zomen en uiteinde.
- Staart:** Onderstaartdekveren kaneelkleurig met een roodachtige waas. Middelste staartpennen en de basis van de andere staartpennen zijn donker leigrijs, maar met donkere stippentekening. De overige staartpennen zijn roodbruin gekleurd.
- Ogen, snavel, poten:** De snavel is karmijnrood of oranjerood, naar de punt toe overgaand in geel. De naakte oogring is bleek oranjerood; de iris is licht- tot roodbruin. De poten zijn donkerrood.

CHUKAR PATRIJS

Wetenschappelijke naam:	Alectoris chukar
Engels:	Chucor Partridge, Chukar Partridge
Duits:	Chukarhuhn, Chukar Steinhuhn
Frans:	Perdrix chukar

Algemeen:

Beide geslachten zijn hetzelfde gekleurd. Wordt ook wel Europese Steenpatrijs genoemd. **Herkomst:** Balkanstreek; Nabije Oosten, Kaukasië, Iran, Verre Oosten. Inmiddels ook ingeburgerd in Europa: Groot-Brittannië, Zuid-Frankrijk en Italië.

Lengte:	38 cm.
Ringmaat:	9 mm.

HAAN en HEN

Kop en masker:	Voorhoofd grijsachtig bruin, naar de schedel toe wijnrood gekleurd en naar het achterste gedeelte van de nek overgaand in bruinachtig grijs. Vlak achter de bovensnavel loopt een vrij brede zwarte voorhoofdsband tot aan het oog en een heel smal strookje zwart boven en onder het oog, naar achteren toe weer in een brede band dwars over de oorstreek achter langs de wangen naar beneden in de richting van de keel, waar de beide steeds breder wordende banden bij elkaar komen in de kropstreek. Een grijsachtig witte band loopt vanachter de zwarte voorhoofdsband over het oog naar achteren tot achter het oor. De teugels, keel, kin en wangen zijn beigeachtig wit. Aan de snavelbasis bevindt zich een duidelijk afstekend zwart vlekje; eenzelfde zwart vlekje bevindt zich in het midden van de keel, vlak onder de snavelinplant (a.h.w. een sikje vormend). De oorstreek zelf is roodbruin.
Bovenlichaam:	Rug en schouders wijnrood. Het onderste gedeelte van de rug, de stuit en de bovenstaartdekveren zijn blauwgrijs met brede, grijsbruine veerzomen. De buitenste schouderveren hebben een lichtgrijs middenstuk; de kleine en middelste vleugeldekken zijn blauwgrijs met brede grijsbruine veerzomen; de buitenste vleugeldekken zijn bruingrijs.
Onderlichaam:	De borst is licht blauwachtig grijs; de toppen van de borstveren hebben een brede grijsbruine zoom. Naar de zijkanten van de borst krijgt het grijs een meer of minder roodachtig bruin waas. Het onderste gedeelte van de borst is bijna zuiver grijs. Onderbuik, anaalstreek en dijen roestachtig beige. Het niet zichtbare gedeelte van de flankbevedering is grijs; naar het uiteinde toe bevinden zich twee zwarte dwarsbanden, die onderbroken worden door een bredere isabelkleurige band. Het uiteinde van de flankveren is roodbruin gezoomd.
Kleine en grote slagpennen:	Binnenste kleine slagpennen blauwgrijs met brede grijsbruine veerzomen. Buitenste kleine slagpennen en grote slagpennen bruin met een isabelgele vlek in het midden van de buitenvanen.
Staart:	De staartpennen zijn grijsbruin; met uitzondering van de middelste staartpennen zijn de onderste veerhelften kastanjebruin.
Ogen, snavel, poten:	De snavel is diep rood; de naakte oogring is karmijnrood; de iris is lichtbruin of roodbruin; de poten koraalrood tot dieprood.

STEENPATRIJS

Wetenschappelijke naam:	Alectoris graeca
Engels:	Rock Partridge, Greek Partridge
Duits:	Alpensteinhuhn, Steinhuhn
Frans:	Perdrix bartavelle

Algemeen:

De geslachten zijn gelijk gekleurd. **Herkomst:** Alpen, Midden en Zuid-Italië, Sicilië, Joegoslavië, Griekenland, West- en Zuid-Bulgarije.

HAAN en HEN

Lengte:	32-35 cm.
Ringmaat:	10 mm.

Kop en masker: Bovenkop leigrijs; naar achteren toe worden de bruinachtige eindzomen steeds breder. Onderlangs de grijze bovenkop loopt een smalle witachtige band vanaf het voorhoofd boven langs het oog en de oorstreek naar achteren. Een zwarte voorhoofdsband loopt boven over het oog naar achteren door de oorstreek en buigt achter de wangen en de halszijden naar beneden, langs de keel naar de borst, waar beide banden bij elkaar komen. De zwarte banden worden naar beneden toe steeds breder. Aan de basis van de ondersnavel bevindt zich een zwarte vlek (sikje). Aan de onderzijde van de snavelinplant bevindt zich eveneens een zwarte vlek. De oorstreek bij de steenpatrijs is hoofdzakelijk zwart met een smal lang roodachtig geel tot bruin streepje in tegenstelling tot die van de Chukarpatrijs die roodbruin is.

Bovenlichaam: De schouderveren meer of minder fel lila tot wijnrood met grijze of bruinachtige randen; het gedeelte van de buitenvanen dicht bij de schacht is leigrijs. De dekveren van de grote slagpennen hebben grijsbruine buitenvanen met een lichte tekening van roomkleurige stipjes; de binnenvanen zijn grijs. De rest van de dekveren is blauwgrijs met bruinviolette omzoming. De veren van het bovenste gedeelte van de rug zijn meer of minder fel lila tot wijnrood met in de richting van de benedenrug steeds breder wordende grijze of bruinachtige randen. Het onderste gedeelte van de rug, stuit en bovenstaartdekveren is grijs met een bruin waas.

Onderlichaam: De borst is leigrijs met lila tot wijnrood gekleurde veerranden. De buik is geelachtig tot roomkleurig met een bruine waas. De anaalstreek is lichter roomkleurig met een grijze waas. Flankbevedering blauwgrijs; het buitenste gedeelte is gebandeerd. Een tot 3 mm brede zwarte band wordt afgewisseld door een 13 tot 15 mm brede witte tot roomkleurige strook en een wat bredere zwarte band. De uiteindelijke rand van de flankveren is circa 7 mm breed en kastanjebruin gekleurd.

Kleine en grote slagpennen: Grote slagpennen bruin met roomkleurige veerschachten en strogele zijstreepjes op de buitenvaan. Kleine slagpennen grijs tot grijsbruin; het uiteinde van de buitenvanen heeft een witte tot roomkleurige zoom.

Staart: De staartpennen zijn roestkleurig; de buitenste zijn aan de basis tot circa 1/3 gedeelte van hun lengte asgrijs; de pennen verder naar het midden toe zijn ongeveer voor de helft asgrijs. De twee middelste paren zijn helemaal asgrijs. Onderstaartdekveren roomkleurig met een geelachtig tot bruinachtige waas.

Ogen, snavel, poten: Snavel diep rood; de oogring en een vlek achter het oog zijn oranje tot rood gekleurd. Oogleden lichtblauw; iris roodbruin. Poten roodbruin; de achterzijde van het loopbeen heeft korte sporen.

ARABISCHE STEENPATRIJS

Wetenschappelijke naam:	Alectoris melanocephala
Engels:	Arabian Red-legged Partridge, Rüppell's partridge
Duits:	Schwarzkopf-Steinhuhn, Arabisches Steinhuhn
Frans:	Perdrix à tête noire

Algemeen:

De geslachten zijn hetzelfde gekleurd. De hen is wat kleiner en draagt geen sporen. **Herkomst:** Arabisch schiereiland

HAAN en HEN

Lengte:	40 cm.
Ringmaat:	10 mm.

Kop en masker: Schedel blauwgrijs met een zacht bruine waas. Een smalle band aan de basis van de bovensnavel is zwart en loopt om de snavelbasis heen. Ook het voorhoofd en de schedel zijn zwart, naar het achterhoofd toe overgaand in diep roodbruin. De hals- en keelzijden zijn isabelkleurig met een roodachtige waas. De teugels en een brede band boven het oog die naar achteren toe smaller wordt zijn wit gekleurd. Aan beide zijden is een kleine zwarte vlek te zien aan de kin (sikje). Vanaf de snavelbasis loopt een smalle zwarte band in de richting van de ogen, omrandt deze en verloopt als smal streepje naar achteren; achter de oorstreek wordt deze band veel breder en loopt naar beneden in de richting van de keel. Door deze zwarte band worden de witte wangen, keel en kin, het voorste 2/3 deel van de oorstreek en het voorste gedeelte van de hals ingesloten.

Bovenlichaam: Bovenzijde en vleugeldekveren blauwachtig grijs; de veren hebben een beigebruine omzoming. Stuit en bovenstaartdekveren blauwgrijs.

Onderlichaam: De halszijden, krop en zijkanten van de krop zijn licht beige met een roodachtige waas. De veren van de zijden en flanken hebben typische witte eindzomen, aan beide kanten afgezet met een smalle zwarte rand. Het midden van de buik, de dijen en de onderstaartdekveren zijn licht isabelkleurig.

Kleine en grote slagpennen: Kleine slagpennen en de dekveertjes ervan zijn blauwachtig grijs met brede roestbruine randen. De grote slagpennen zijn donkerbruin en hebben smalle okergeelgekleurde randen.

Staart: Staartpennen blauwgrijs; de buitenste pennen hebben zwartachtige uiteinden.

Ogen, snavel, poten: Snavel dieprood evenals de naakte oogring en een stukje kale huid achter het oog; iris bruin; Poten diep rood.

PHILBY'S STEENPATRIJS

Wetenschappelijke naam:	Alectoris philbyi
Engels:	Philby's Rock Partridge
Duits:	Philby Steinhuhn
Frans:	Perdrix de Philby

Algemeen:

De beide geslachten zijn gelijk. Een steenpatrijs die in Europa niet of nauwelijks wordt gehouden.

Herkomst: Het zuiden van Arabië.

HAAN en HEN

Lengte:	circa 33 cm.
Ringmaat:	9 mm.

Kop en masker: Schedel blauwgrijs met een licht bruinachtige waas. Een witte band begint aan de snavelbasis en trekt boven over het oog en de oorstreek achter langs de wangen naar beneden in de hals. Teugels, zijkanten van de kop, oorstreek, kin en keel zwart. De keel is aan de benedenzijde kaneelkleurig gevlekt.

Bovenlichaam: Bovenzijde licht okerkleurig bruin.

Onderlichaam: Borst licht okerkleurig bruin; buik isabelkleurig. De flankbevedering vertoont een smalle dwarsbandering in afwisselend wit, zwart en kastanjebruin.

Ogen, snavel, poten: Snavel, washuid rond het oog en de poten zijn dieprood van kleur. De iris is donkerbruin.

RODE STEENPATRIJS

Wetenschappelijke naam:	Alectoris rufa
Engels:	Red-legged Partridge, French Partridge
Duits:	Rothuhn
Frans:	Perdrix rouge

Algemeen:

Beide geslachten zijn hetzelfde gekleurd. Wordt ook wel Rode Patrijs genoemd. **Herkomst:** Frankrijk, Corsica, Spanje, Portugal, Noordwest-Italië. Verder zijn deze patrijsachtigen uitgezet op de Azoren, Madeira, Gran Canaria, de Baleraren en in Groot-Brittannië.

HAAN en HEN

Lengte:	32 tot 34 cm
Ringmaat:	10 mm.

Kop en masker: Het voorste gedeelte van de schedel is blauwgrijs; het midden van de schedel bruin, in de nek overgaand in roodbruin. Onder langs de kleurrijke bovenkop loopt een witte band vanaf de snavelbasis boven langs de ogen en de oorstreek naar de nek. De teugels, een smalle streep boven de ogen, een kleine kinvlek en een vlek onder de basis van de ondersnavel zijn zwart. Kin, keel en wangen beigewit, omgeven door een brede zwarte band die het onderste gedeelte van de oorstreek zwart kleurt en naar beneden achter langs wangen en hals naar de voorzijde van de keel trekt. Het bovenste gedeelte van de oren is roodbruin; de hals is opzij parelgrijs met zwarte streepjes in de lengterichting.

Bovenlichaam: Mantel en zijanten van de krop zijn kaneelkleurig bruin; de rest van het bovenlichaam, de vleugeldekveren en de dekveren van de kleine slagpennen zijn donker olijfachtig grijs; dit grijs is op de stuit zuiverder grijs van kleur.

Onderlichaam: De zwarte band, die om de wangen en de hals naar de keel loopt, verbreedt zich in het midden van de krop tot een zwarte slab, die in de richting van de borst als het ware "wegloopt" in een groot aantal grotere zwarte vlekken. De borst is blauwgrijs. De buik, tot aan de onderstaartdekveren, de dijen en het onderste gedeelte van de flanken zijn donker oranjebruin. De flanken zelf zijn opvallend geelachtig crème met zwarte en kastanjebruine dwarsbanden.

Kleine en grote slagpennen: Grote slagpennen donker sepiagrijs tot zwart; de zomen van de buitenvanen zijn geelachtig beige. De basis van de vanen van de buitenste grote slagpennen zijn beige en met een bruine waas overtrokken en overdekt met donkere stippeltjes. De kleine slagpennen zijn donker olijfachtig grijs met een isabelbeige omzoming van de buitenvanen.

Staat: Middelste staartveren donker grijs; overige staartpennen roodbruin. Onderstaartdekveren licht grijsbruin met een isabelbeige waas.

Ogen, snavel, poten: De snavel en de washuid rondom het oog is koraalrood. De iris is lichtbruin. De poten zijn koraalrood tot karmijnrood. De voetzolen zijn geel gekleurd.

Bij het geslacht *Ammoperdix* (Zand-, Seesee patrijzen)

Zand- of See-seepatrijzen zijn middelgrote patrijzen, die aangepast zijn aan het leven in droge gebieden van het Arabisch Schiereiland en het Nabije Oosten.

Haan en hen zijn ietsje verschillend van kleur: de hanen hebben witte vlekken achter de ogen en in de lengterichting gestreepte zijde- en flanktekening.

De poten zijn vrij kort en dragen geen sporen. Rondom de ogen bevinden zich geen onbevederde partijen.

A. griseogularis See-see patrijs

A. heyi Arabische zandpatrijs

SEE-SEE PATRIJS

Wetenschappelijke naam: *Ammoperdix griseogularis*

Engels: See-see Partridge, See-see, Bonham's Partridge, Desert Partridge

Duits: Persisches Sandhuhn, Sisi, Persisches Wüstenhuhn

Frans: Perdrix see-see

Algemeen:

Er is uiterlijk geslachtsonderscheid tussen de haan en de hen. Wordt ook wel Perzische zandpatrijs of grijskeel woestijnpatrijs genoemd. **Herkomst:** Turkije, Irak, Pakistan, Turkmenistan, Zuid-Rusland.

Lengte: 22-25 cm

Ringmaat:

HAAN

Kop en masker: Zwart voorhoofd en zwarte streep boven de ogen. Schedel, achterhoofd en zijkanten van de hals zijn matgrijs met een wijnrode waas. Op hals- en nekJziden bevinden zich roomkleurige dwarsvlekken. Kin wit; keel lichtgrijs. Teugels en een vlek achter het oog tot en met de oorstreek zijn wit; daarachter bevindt zich een wijnroodachtig gekleurde vlek.

Bovenlichaam: Bovenzijde bruinachtig beige; de bovenrug toont een sterk wijnrode waas, vaak met donkergrijze dwarsbanden. De stuitveren hebben zwarte stipjes rond de schachten. De bovenstaartdekveren hebben een wazige overdwarse stipjestekening.

Onderlichaam: Krop en borst licht grijsbruin met een wijnrode waas. Het midden van het onderlichaam is witachtig gekleurd. De zijkanten van de borst zijn grijsachtig wijnrood met zwarte buitenranden. In de richting van het midden van de borst hebben de veren geen zwarte randen, maar wel witte strepen in de lengterichting.

Kleine en

grote slagpennen: Kleine slagpennen grijsbruin. De buitenvanen zijn in de richting van de basis van de veer bleek roseachtig gespikkeld; de rest vertoont grote roodachtig gele vlekken.

Staart: Staartpennen kastanjebruin; het middelste paar vertoont een wazige overdwarse stipjestekening. Onderstaartdekveren geelbruin.

Ogen, snavel, poten: Snavel vleeskleurig of oranje; vleeskleurige oogring. Iris geelbruin, goudbruin of roodbruin. Poten geelachtig met een groenachtige waas of geelgroen.

HEN

Kop en masker: De hen heeft een bruine schedel met een zacht roodbruine golfjestekening. Voorhoofd en strepen aan de achterzijde van de hals witachtiger. Keel witachtig, naar achteren toe aan de zijkanten grijsbruin gevlekt.

Bovenzijde: Het bovenste gedeelte van de rug heeft een roodbruinachtige waas, lichter dan bij de haan. De onderrug heeft wat grotere bruinzwarte vlekken in de lengterichting.

Vleugels: De vleugels hebben lichte en donkere stippen. De binnenste kleine slagpennen en de schouders zijn zwartbruin gevlekt.

- Onderzijde:** De onderzijde is bruingrijs met een zachte roodbruinachtige golfjesteekening. Borst en onderlichaam hebben witachtige lengtevlekken zonder de zwarte zomen van de haan.
- Snavel, ogen, poten:** Snavel hoornkleurig bruin met een geelachtig rode snavelbasis.

ARABISCHE ZANDPATRIJS

Wetenschappelijke naam: Ammoperdix heyi
Engels: Sand Partridge, Arabian Sand Partridge,, Arabian See-see, Hey' Sand Partridge
Duits: Arabisches Sandhuhn, Ost-Sandhuhn,, Arabisches Wüstenhuhn
Frans: Perdrix de Hey

Algemeen:

Haan en hen zijn verschillend gekleurd. Wordt ook wel Arabische woestijnpatrijs genoemd. **Herkomst:** Oost-Palestina, West-, Midden en Zuidoost Arabië, Egypte en Soedan ten oosten van de Nijl.

Lengte: 22-25 cm

Ringmaat:

HAAN

Kop en masker: Kop blauwgrijs met een wijnrode waas; de kin is roodbruin; de keel wijnkleurig. Teugels en oorstreek crèmewit.

Bovenlichaam: Schouders en vleugeldekveren licht isabelgeel. Onderrug en stuit zandkleurig geel met donkergrijze dwarsbanden.

Onderlichaam: De borst is zandkleurig geel met een wijnrode waas. De veren van flanken en zijkanten van de buik hebben smalle zwarte zijranden en brede roodbruine strepen aan de buitenvanen. Het midden van de buik is isabelkleurig geel.

Kleine en grote slagpennen: Kleine vleugelpennen olijfbruin met lichtbruine, zwart gebandeerde buitenvanen.

Staart: Beide middelste staartpennen zandkleurig geel met donkergrijze dwarsbanden. De rest van de staartpennen is donker roodbruin. Onderstaartdekveren isabelkleurig geel.

Ogen, snavel, poten: Snavel bleek oranje of oranje; iris bruin, lichtbruin of roodbruin. Poten geelachtig of geel.

HEN

Masker en kop: Kop en hals okergeel met donker bruingrijze golfjesteekening; keel geelachtig wit

Onderzijde: Borst licht zandkleurig met bruingrijze bandtekening.

Bovenzijde: Rug licht reebruin met onduidelijke donkere dwarsbandering.

Snavel, ogen, poten: Snavel geelachtig hoornkleurig of bleek geel. Poten bleek geel of geel.

Bij het geslacht *Arborophila* (Heuvelpatrijzen)

Middelgrote patrijzen (formaat tussen kwartel en patrijs) uit de tropische en subtropische wouden van Oost- en Zuidoost-Azië, Taiwan en de Grote Soenda-eilanden.

De vleugels en de staart zijn afgerond. Haan en hen zijn bij sommige soorten gelijk gekleurd, bij sommige soorten verschillend.

Heuvelpatrijzen hebben geen sporen; de poten zijn geelachtig of roodachtig gekleurd. De lange voorste tenen hebben licht gebogen en soms bijna rechte nagels; de nagels van de achtertenen zijn daarentegen heel kort en klein. De koptekening is meestal wit en zwart gevlekt terwijl rond het oog een naakte roodachtige oogring te zien is.

Van de zestien soorten die onderscheiden worden, wordt er in Nederland slechts een klein aantal gehouden en gefokt.

A. brunneopectus	Bruinborst bospatrijs
A. javanica	Javaanse bospatrijs
A. orientalis	Sumatraanse patrijs
A. rubrirostris	Sumatraanse bospatrijs
A. torqueola	Tibetaanse heuvelpatrijs

BRUINBORST BOSPATRIJS

Wetenschappelijke naam:	<i>Arborophila brunneopectus</i>
Engels:	Bare-throated Hill Partridge, Brown-breasted Hill Partridge, Bar-backed Hill Partridge
Duits:	Braunbrust-Waldrebhuhn, Rotbauch Buschwachtel
Frans:	Torqueole à poitrine brune

Algemeen:

Oerwoudebewoner tot op hoogten van 1500 meter. Geslachten gelijk van kleur en tekening. Ook wel Bruinborst Heuvelpatrijs genoemd. **Herkomst:** Birma, Zuidwest-China, Noordwest en Zuidwest-Thailand, Laos, Vietnam.

Lengte:	28 cm.
Ringmaat:	8 mm.

HAAN en HEN

Kop en masker: Voorhoofd bleek geelachtig. Een brede bleek geelachtige band loopt boven langs de ogen naar de zijkanten van de hals, waar het geel lichter van kleur wordt. De oogteugels, een band boven en onder het oog en een brede vlek opzij van de hals zijn zwart. Schedel olijfgachtig bruin; de schedelveertjes hebben dermate brede zwarte uiteinden, dat het lijkt of de veren in hun geheel zwart zijn. Nek is zwart gekleurd. Wangen en oorstreek wit met links en rechts wat zwarte veertjes.

Kin en keel: Kin wit met hier en daar zwarte veertjes.
Bovenlichaam: Rug, stuit en bovenstaartdekveren diep olijfgbruin met duidelijk afgetekende zwarte dwarsbanden. Schouders, vleugeldekveren roodbruin met een zwarte druppeltekening of dwarsbanden en grote ovale, licht olijfgbruin gekleurde vlekken.

Onderlichaam: Borst en flanken bruinachtig oker; de veren hebben een zwarte basis en een lichtbruine omzoming. De veren van de flanken hebben ronde witte vlekken en zwarte dwarsbanden.

Kleine en grote slagpennen: Binnenste kleine slagpennen hetzelfde gekleurd als de schouderveren en vleugeldekveren. Grote slagpennen bruin, aan het uiteinde lichtbruin gespikkeld. De buitenste grote slagpennen zijn eveneens bruin met lichtbruine spikkels met een brede lichtbruine omzoming. De binnenste grote slagpennen hebben een roodbruine omzoming.

Staart: Staart olijfgkleurig bruin met zwarte stippeltjes. Onderstaartdekveren geelachtig met brede zwarte dwarsbanden of vlekken.

Ogen, snavel, poten: Snavel zwartbruin; de naakte oogring, de oogleden en de huid van de keel zijn fel vleeskleurig rood. Dit rood wordt tijdens het broedseizoen nog feller. Donkerbruine iris; lichtrode poten.

JAVAANSE BOSPATRIJS

Wetenschappelijke naam: Arborophila javanica
Engels: Chestnut-bellied Tree Partridge, Bar-backed Tree Partridge, Javan Hill-Partridge, Brown breasted Tree Partridge
Duits: Java-Waldrebhuhn, Java Buschwachtel,, Java Hügelhuhn
Frans: Torqueole de Java

Algemeen:

Bewoner van bergwouden op een hoogte van meer dan 800 meter. Beide geslachten zijn hetzelfde gekleurd. Ook wel Javaanse Heuvelpatrijs of Javaanse boompatrijs genoemd. **Herkomst:** West-Java

Lengte: 28 cm.

Ringmaat: 8 mm.

HAAN en HEN

Kop en masker: Voorhoofd geel met een roestkleurige waas, naar de schedel toe overgaand in roodbruin. Achter de bovensnavel begint een zwarte band die de rode naakte oogring omgeeft en verder naar de achterkant van de schedel loopt, waar hij de andere band bereikt. Achter in de nek loopt de zwarte band dwars naar beneden door een brede roestkleurige vlek in de nek naar het midden van de nek. Daar "mondt" de band uit in een andere zwarte band, die gevormd wordt door de basis van de hals. Een tweede, minder regelmatige zwarte band loopt dwars over de keel naar de zijden van de hals breder uit in de zwarte band van de basis van de hals. Kin, bovenste gedeelte van de keel, wangen, oorstreek roestkleurig rood. Het bovenste gedeelte van de hals is eveneens roestkleurig rood, maar met een wisselende hoeveelheid zwarte vlekjes.

Bovenlichaam: Rug, stuit en bovenstaartdekveren donkergrijs met regelmatige zwarte dwarsbanden. Vleugeldekveren en schouderveren licht goudbruin met roodbruine veerzomen en vrij grote zwarte vlekken aan het uiteinde van de veren.

Onderlichaam: Krop donkergrijs; borst, buik en zijden roodbruin.

Staart: Staart zwart met geelachtig grijze dwarsbanden; onderstaartdekveren roodbruin.

Ogen, snavel, poten: Zwarte snavel; de vrij brede, naakte oogring is vleeskleurig rood; de iris is donkergrijs. Poten vleeskleurig.

SUMATRAANSE PATRIJS

Wetenschappelijke naam:	Arborophila orientalis
Engels:	Common Hill Partridge, Campbell's Hill Partridge, Sumatran Hill Partridge
Duits:	Sumatra Waldrebhuhn, Sumatra Buschwachtel
Frans:	Torqueole de Sumatra

Algemeen:

Bewoner van bergwouden. Beide geslachten zijn hetzelfde gekleurd. Wordt ook wel Sumatraanse bospatrijs genoemd. **Herkomst:** Maleisië, Midden en Noordwest-Sumatra, Oost-Java.

Lengte:	28 cm.
Ringmaat:	8 mm.

HAAN en HEN

Kop en masker:	Teugels en een band boven het oog zijn wit gekleurd; de schedel is tot achter in de nek zwartbruin. Huid van kop en keel is diep scharlakenrood. Wangen en oorstreek zijn wit gekleurd. Vanaf de onderzijde van de neusopeningen loopt een donkerbruine band om het oog, boven over de wangvlek naar achteren naar de zijkanten van de hals.
Kin en keel:	Kin en keel zijn wit. De voorkant van de hals is dun bevederd, waardoor de rode huid doorschemert.
Bovenlichaam:	Rug, stuit en bovenstaartdekveren zijn diep donkerbruin; de veren hebben een vrij brede zwarte zoom aan het uiteinde. De veren van de stuit hebben bovendien een licht grijsbruine band bijna op 't uiteinde van de veer. De kleine en de aan de buitenzijde gelegen middelste vleugeldekveren zijn, evenals de schouders, donkerbruin. Dit donkerbruin gaat, naar het uiteinde van de buitenvanen toe over in olijfgroen bruin; bijna op het eind van de veer bevindt zich een zwarte vlek die lichtbruin omzoomd is, welke omzoming op haar beurt weer omzoomd is met een smal zwart randje. De aan de binnenzijde gelegen middelste vleugeldekveren zijn hetzelfde gekleurd; de brede omzoming van deze veren is echter mat oranje-rood.
Onderlichaam:	De veren van krop en zijkanten van de borst zijn bruinachtig grijs; elke veer heeft een zwarte of zwartgespikkelde basis. De buik en het midden van de borst zijn witachtig. Flanken en zijden van het onderlichaam zijn grijs met onregelmatige brede zwarte en witte banden die ver van elkaar liggen.
Kleine en grote slagpennen:	De grote slagpennen en de dekveertjes van deze slagpennen zijn donkerbruin. De kleine slagpennen zijn eveneens donkerbruin met daarnaast aan de buitenvaan een lichtbruine zoom. De buitenste kleine slagpennen hebben op het eind een brede mat oranje-rode zoom en verder zwart gezoomd. Bijna op het eind van de veer bevindt zich een zwarte vlek bij de schacht.
Staat:	Onderstaartdekveren zwart met witte eindzoom. De staart is verder donkerbruin.
Ogen, snavel, poten:	De snavel is roodachtig bruin; de iris licht roodachtig geel. Poten licht geelachtig rood.

SUMATRAANSE BOSPATRIJS

Wetenschappelijke naam:	Arborophila rubrirostris
Engels:	Red-billed Hill Partridge
Duits:	Rotschnabel-Waldrebhuhn, Rotschnabel-Buschwachtel
Frans:	Torqueole à bec rouge

Algemeen:

De geslachten lijken erg veel op elkaar. De hen is wat kleiner en heeft wat meer witte veervelden in teugels en kin. Wordt ook wel roodborst bospatrijs genoemd. **Herkomst:** Noord- en Midden-Sumatra

Lengte:	24-25 cm.
Ringmaat:	8 mm.

HAAN en HEN

Kop en masker:	Schedel en zijkanten van de hals zwart met schaarse witte vlekjestekening op de schedel. Teugels en keel zijn wit, vaak met een behoorlijke vlekjestekening. De kin vertoont een kleine zwarte vlek.
Bovenlichaam:	Bovenlichaam olijfbruin met een roodachtige waas en zwarte dwarsbandering. Dekveren van de kleine slagpennen vertonen grote zwarte vlekken.
Onderlichaam:	Bruine krop. Het bovendeeel van de borst en de zijkanten van de borst wit met een grote zwarte vlek op elke veer. Het midden van de buik is wit. De flankbevedering is zwart met witte dwarsbanden.
Ogen, snavel, poten:	Snavel en naakte oogring diep rood gekleurd; iris donkerbruin. Poten diep rood.

TIBETAANSE HEUVELPATRIJS

Wetenschappelijke naam:	Arborophila torqueola
Engels:	Common Hill Partridge
Duits:	Hügelhuhn
Frans:	Torqueola à collier

Algemeen:

Andere benaming: gewone bospatrijs De beide geslachten zijn verschillend gekleurd. **Herkomst:** Himalaya gebergte in India, Nepal, Sikkim, Bhutan, Assam, West- en Noord-Birma, Vietnam, China.

Lengte:	ongeveer 28 cm.
Ringmaat:	8 mm.

HAAN

Kop en masker:	Schedel en nek zijn helder roodbruin gekleurd. De nek is zwart gevlekt. Het voorhoofd is iets lichter bruin. De haan heeft een brede zwarte streep boven de ogen die naar schedel en nek toe wit gevlekt is. Het onderste gedeelte van de wangen is eveneens zwart. De oorstreek is goudglanzend roodbruin. Achter de oren bevindt zich een roodbruine band met zwarte streepjes.
Kin en keel:	Kin, keel, voor- en zijanten van de hals zijn zwart. De hals laat bovendien witte streepjes zien.
Bovenlichaam:	De veren van het bovenlichaam zijn geelachtig olijfbruin, terwijl elke veer een zwarte zoom heeft en bovendien twee tot drie halvemaanvormige dwarsbandjes. De stuit en de bovenstaartdekveren zijn geelachtig olijfbruin met zwarte schachtstrepen en een heel smalle zwarte omzoming. Schouders, vleugeldekveren helder goudbruin met zwarte vlekken en smalle kastanjebruine zomen.
Onderlichaam:	Op de krop bevindt zich overdwars een witte vlek. De borst is grijs; het midden van de buik is wit. Flanken en zijanten van de buik zijn grijs met hier en daar witte druppelvormige vlekken of witte strepen in de kern van de veren.
Kleine en grote slagpennen:	Binnenste vleugelpennen zijn helder goudbruin met zwarte vlekken en smalle kastanjebruine omzoming. De grote slagpennen zijn donkerbruin met een smalle roestbruine omzoming; de buitenste kleine slagpennen zijn donkerbruin met zomen die bestaan uit okergele en bruine spikkeltjes.
Staart:	De middelste staartpennen zijn olijfbruin gekleurd en helemaal overdekt met zwarte spikkeltjes. De buitenste staartpennen zijn bruin met roodachtig oker gekleurde zomen. Onderstaartdekveren wit met zwarte dwarsbanden.
Ogen, snavel, poten:	Snavel zwart; de naakte oogring is roserood. De oogiris is bruin tot roodachtig bruin. Poten vaal vleeskleurig of vaalachtig grijs met een rose waas. De kleur van de poten wordt tijdens het broedseizoen intensiever.

HEN

Schedel olijfbruin met zwarte streepjesteekening. Keel en zijanten van de hals roestkleurig geel met zwarte vlekjes. Oorstreek olijfbruin. De kropvlek is geelachtig roestbruin. De veren van het bovenste gedeelte van de borst hebben lichte roestbruin gekleurde zomen. Bevedering van rug is geelachtig bruin en met zwart gezoomd. De veren bevatten bovendien zwarte vlekken symmetrisch langs de schacht. Vleugelpennen gelijk gekleurd als haan.

Bij het geslacht *Bambusicola* (Bamboepatrijzen)

Middelgrote patrijsachtigen, die leven in de subtropische bosachtige gebieden en bamboewouden van Zuidoost-Azië.

Wigvormige staart; afgeronde vleugels. Haan en hen lijken veel op elkaar; de haantjes dragen sporen.

B. fytchii	Bamboepatrijs
B. thoracica	Chinese bamboepatrijs

BAMBOEPATRIJS

Wetenschappelijke naam:	<i>Bambusicola fytchii</i>
Engels:	Indian Bamboo partridge, Anderson's bamboo partridge, Fytch's Bamboo partridge
Duits:	Indisches Bambushuhn, Gelbbrauen-Bambushuhn
Frans:	Bambusicole de Fytch

Algemeen:

De geslachten zijn gelijk van kleur. Wordt ook wel bergbamboepatrijs genoemd. **Herkomst:** India, Noord-Viëtnam

Lengte:	35 cm.
Ringmaat:	7 mm.

HAAN en HEN

Kop en masker:	Een brede witte of roodachtig witte band loopt boven het oog boven langs de oorstreek naar achteren in de nek. Vanaf het oog wordt deze band aan de onderzijde begrensd door een strook veren die soms roodachtige veertjes bevat en soms hoofdzakelijk roodachtig oranje gekleurd is. Voorhoofd, teugels, wangen en oorstreek zijn oranjegeel gekleurd. Bevedering schedel en nek roodbruin met onopvallend lichter gekleurde omzoming. Achterhals licht grijsbruin met brede kastanjebruine banden in de lengterichting, aldus een soort halsband vormend.
Bovenlichaam:	Bovenrug en schouders grijs met brede kastanjebruine lengtestrepen, die in een zwarte vlek uitlopen.
Stuit:	Grijs gekleurd met grijsbruine golfjstekening.
Onderlichaam:	Onderzijde wit met, van individu tot individu verschillend, een uitgesproken geel waas en brede zwarte halvemaanvormige dwarsbanden. Het midden van de buik is licht geelachtig.
Vleugels:	Vleugeldekveren en binnenste kleine slagpennen grijs met brede kastanjebruine lengtestrepen die in een zwarte vlek uitmonden. De grote slagpennen en buitenste kleine slagpennen zijn kastanjebruin; de pennen hebben witte vlekken op het uiteinde en grijze zomen tot de helft van de veer.
Staart:	Grijs gekleurd met grijsbruine en witte golfjstekening. Sommige veren hebben een kleine zwarte schachtstreep. Middelste staartpennen grijsbruin met kastanjebruine vlekken en met onregelmatige, onderbroken, okerkleurig geelbruin gekleurde dwarsbanden. Naar buiten toe hebben de staartpennen steeds minder vlekken en banden.
Ogen, snavel, poten:	Iris goudkleurig roodbruin; snavel hoornkleurig bruin; poten groenachtig bruin of grijsgroen. Sporen witachtig hoornkleurig.

CHINESE BAMBOEPATRIJS

Wetenschappelijke naam:	Bambusicola thoracica
Engels:	Chinese bamboo partridge
Duits:	China-Bambushuhn, Graubrauen-Bambushuhn
Frans:	Bambusicole à plastron

Algemeen:

De geslachten lijken erg veel op elkaar. De hanen dragen echter sporen. Wordt ook wel kleine Chinese bamboepatrijs genoemd. **Herkomst:** China, Japan (sinds 1910).

Lengte:	30 cm.
Ringmaat:	7 mm.

HAAN en HEN

Kop en masker:	Voorhoofd en teugel grijs, op het voorste gedeelte van de schedel overgaand in bruin. Schedel- en nekbevedering bruin met donkerbruine zomen. Als voortzetting van de grijze teugel loopt een brede grijze band boven langs de ogen en oorstreek en parallel aan de bruine nek om uiteindelijk te eindigen tussen de nek en de bovenrug. Zijkanten van de kop helder roestkleurig bruin, wat lichter opzij van de hals.
Kin en keel:	Helder roestkleurig roestbruin.
Bovenlichaam:	De bovenrug is bruinachtig grijs; elke veer heeft op het uiteinde een grote in de lengte uitlopende druppelvormige vlek. Bevedering van de schouders is grijsbruin met donkerbruine golfjesteekening en bovendien overdekt met veel donkerbruine vlekken en ronde witte vlekken versierd. Rug diep olijfkleurig bruin met donkerbruine golfjesteekening en kleine donker kastanjebruine ronde vlekken.
Stuit:	Stuit en bovenstaartdekveren diep olijfkleurig bruin met donkerbruine golfjesteekening en kleine donker kastanjebruine ronde vlekken.
Onderlichaam:	Een brede grijze band loopt over de krop en wordt van boven ingesloten door het roestbruin van de keel en de halszijden en een smalle borststreep. Buik licht okerkleurig geelbruin.
Flanken:	Flanken licht okerkleurig geelbruin; de flankveren laten, bijna aan het uiteinde, soms vrij grote, donkerbruine en halvemaaanvormige vlekken zien. De vlekken-tekening is niet al te dicht.
Vleugels:	Bovenste vleugeldekveren en de dekveren van de kleine slagpennen bruin; middelste vleugeldekveren en dekveren van de grote slagpennen bruin met grote kastanjebruine vlekken op het uiteinde. De dekveren van de kleine slagpennen hebben aan de uiteinden van de veren grote ronde donker kastanjebruine vlekken en ronde geelachtig witte vlekken. In het midden bruine vlekken in de buurt van het uiteinde van de buitenvanen.
Kleine slagpennen:	Bruin; aan de basis van de buitenvanen kastanjebruinachtig gekleurd; de rest licht kastanjebruin.
Grote slagpennen:	Bruin met kastanjebruine golfjesteekening.
Staat:	Middelste staartpennen olijfkleurig bruin met donkerbruine golfjesteekening; de rest okerkleurig roodbruin met donkerbruine golfjesteekening. Onderstaartdekveren licht kastanjebruin gekleurd.
Ogen, snavel, poten:	Iris lichtbruin; snavel bruinachtig; poten groenachtig grijs. De krachtige looppoot van de haan heeft een spits spoor.

Bij het geslacht *Caloperdix* (bospatrijzen)

Bospatrijzen zijn middelgrote patrijsachtigen die leven in tropische wouden van Maleisië en de Grote Soenda-eilanden. Haan en hen zijn gelijk gekleurd, dragen geen kuif en zijn meestal kastanjebruin van kleur. Haantjes dragen een of soms twee sporen.

Caloperdix ocellata Rode bospatrijs

RODE BOSPATRIJS

Wetenschappelijke naam: *Caloperdix ocellata*
Engels: Ferruginous Wood Partridge. Ocellated Partridge
Duits: Rostgelbes Waldrebhuhn, Augenwachtel
Frans: Rouloul ocellé

Algemeen:

De geslachten zijn nagenoeg gelijk. De haan draagt verschillende sporen. Wordt ook wel gevlekte bospatrijs genoemd. **Herkomst:** Burma, Maleisië, Sumatra, Borneo.

Lengte: 27.5 cm.

Ringmaat: 8 mm.

HAAN en HEN

Kop en masker: Kop en hals roestkleurig bruin tot roestkleurig geel. Schedel donkerder, meer kastanjebruin van kleur. Kin, keel en zijkanten van de kop bleker, meer okerkleurig. De streek boven het oog is lichter kastanjebruinrood. Van achter het oog loopt een smalle zwarte streep boven langs de oorstreek naar achteren.

Bovenlichaam: Bovenrug zwart gekleurd; elke veer heeft twee witte dwarsbanden. Veren van onderrug en stuit en de bovenstaartdekveren zijn zwart met roodbruine driehoekige vlekken. Schouderveren en vleugeldeveren licht olijfbruin met druppelvormige zwarte vlekken bijna aan het uiteinde van de veer.

Onderlichaam: Onderlichaam roestbruin tot roestgeel. De veren aan de zijkant van de krop, de zijden en de flanken hebben zwartwitte dwarsbanden. De veren van het achterste gedeelte van de flanken zijn roestbruinkleurig met zwarte druppelvormige vlekken. Onderbuik en anaalstreek witachtig met lichtgrijze en isabelgele stippels.

Kleine en grote slagpennen: Kleine slagpennen licht olijfbruin met druppelvormige zwarte vlekken aan het uiteinde van de veer. De buitenste kleine slagpennen hebben een roodbruine stippeltekening aan de randen. Grote slagpennen bruinachtig grijs.

Staart: Onderstaartdekveren licht roestkleurig bruin met zwart. Staart zwart; de middelste staartpennen hebben smalle roodachtige en lichtgeelachtige banden en stippeltjes.

Ogen, snavel, poten: Snavel zwart, iris donkerbruin; poten licht vaalgroen tot appelgroen. De haan draagt verschillende sporen.

Francolinus (frankolijnen)

Een zeer grote groep hoenderachtigen, die in grootte variëren van klein tot groot. Ze komen voor in heel Azië en Afrika (ten zuiden van Sahara).

Haan en hen zijn gelijk gekleurd of lijken op z'n minst erg veel op elkaar. De hanen van de meeste soorten hebben enkele (en soms dubbele) sporen. In een aantal gevallen dragen de hennen ook sporen.

In avicultuur worden de frankolijnen niet in grote aantallen gehouden. Op vogelshows worden slechts zelden frankolijnen tentoongesteld.

Het feit dat de meeste frankolijnen slechts een eenvoudig gekleurd verenpak hebben draagt zeker niet bij tot hun populariteit. Bovendien is een groot aantal rassen erg groot.

Bij het geslacht Francolinus.

F. francolinus Halsbandfrankolijn

HALSBAND FRANKOLIJN

Wetenschappelijke naam: Francolinus francolinus
Engels: Black Partridge, Black Francolin
Duits: Halsbandfrankolin
Frans: Francolin noir

Algemeen:

Geslachten niet gelijk gekleurd. De hen is iets kleiner dan de haan. Wordt ook wel zwarte frankolijn genoemd. **Herkomst:** Cyprus, Iran, Syrië, Pakistan, N.India, Himalaya, Assam.

Lengte: 33-36 cm.
Ringmaat: 9 mm.

HAAN

Kop en masker: Schedel donkerbruin met brede licht okerbruinkleurige veerranden. De nek is donkerbruin met witte veerzomen. Voorhoofd en overige koppartijen overwegend zwart. Een smalle witte band loopt onder langs de ogen naar achteren en wordt breder over de wangen tot en met de oorstreek. Een brede halsband is roodbruin gekleurd.

Bovenlichaam: De veren van de bovenrug zijn zwart met aan beide kanten van de schacht een grote witte ronde vlek. De rug- en stuitveren en de bovenstaartdekveren zijn zwart met smalle witte dwarsbanden. Schouderveren, kleine vleugeldekveren en binnenste kleine slagpennen zijn min of meer wigvormig met een spits uiteinde. Ze zijn voornamelijk donkerbruin met aan beide kanten van de schacht, vlak bij de punt, licht okergeel gekleurde lengtestrepen en een smalle zwarte eindzoom.

Onderlichaam: Borst in het midden zwart gekleurd; opzij hebben de veren ronde tot ovale witte vlekken. De veren van de flanken zijn zwart met aan beide kanten van de schacht een ovale witte vlek, naar achteren toe overgaand in een wit V-vormig patroon. Onderste gedeelte van de borst en de dijen zijn zwart of zwartbruin met heel brede witte vlekken en banden. Het midden van de buik en de anaalstreek zijn licht roodbruin met zwakke witachtige dwarsbanden.

Kleine en grote slagpennen: Grote vleugeldekveren, buitenste kleine slagpennen en grote slagpennen geelachtig okerbruin met zwarte dwarsbanden.

Staat: Middelste staartpennen zwart met isabelkleurige dwarsbanden. De benedenhelft van de buitenste staartpennen is eenkleurig zwart. Onderstaartdekveren kastanjebruin met witachtige of okerkleurige dwarsbanden.

Ogen, snavel, poten: Snavel zwart; iris licht kastanjebruin tot donkerbruin. Poten oranjerood, afhankelijk van het seizoen ook wel licht tot donker roodbruin. Het loopbeen is voorzien van een vaak lang en spits spoor.

HEN

Kop en masker: Schedel donkerbruin met brede licht okerbruinkleurige veerranden. De hen heeft in de nek een ronde roodbruine vlek, die aan boven- en onderkant begrensd wordt door witte ronde vlekjes. De roodbruine vlek kan hier en daar wat parelvormige witte veertjes laten zien. De kleur van de kop onder de schedelkap is licht isabelgeel met een opvallende bruingrijze band achter het oog die zich uitstrekt tot de oorstreek. Kin en keel zijn wit.

Bovenlichaam: Rug, stuit en bovenstaartdekveren bruingrijsachtig gekleurd met smalle isabelgele banden, aan de bovenkant zwart gezoomd.

Onderlichaam: Zijkanten van de hals en het gehele onderlichaam is licht beige; de flanken zijn licht okergeel. Elke borstveer heeft een witte hartvormige vlek die zwart omrand is. De buikveren hebben een zwart V-vormig patroon.

Kleine en grote slagpennen: Kleur van de vleugels komt grotendeels overeen met die van de haan. De okerkleurige veerpartijen van de zijranden van de veren zijn vaak wat lichter.

Staat: De benedenhelft van de buitenste staartpennen is eenkleurig zwart. Onderstaartdekveren licht roodbruin met lichte zwakke bandtekening

Ogen, snavel, poten: Snavelkleur kan variëren van donker leigrijs, donker grijsbruin, geelbruin of zwart met een gele basis. De iris is bleek bruin; de poten bleek oranjebruin.

Bij het geslacht *Margaroperdix* (Madagaskarkwartel)

Middelgrote patrijs (grootte tussen kwartel en patrijs), die leeft in graslanden op het eiland Madagaskar. Haan en hen zijn niet gelijk van kleur. Wordt ook wel Madagaskar patrijs genoemd. De schitterend gekleurde Madagaskarkwartel heeft helaas de reputatie nogal agressief te zijn.

M. madagarensis Madagaskar kwartel

MADAGASKAR KWARTEL

Wetenschappelijke naam: *Margaroperdix madagarensis*
Engels: Madagascar Partridge
Duits: Madagaskar-Perlwachtel
Frans: Caille de Madagascar

Algemeen:

De geslachten zijn verschillend gekleurd. De Madagaskar kwartel of patrijs wordt ook wel parelkwartel genoemd. **Herkomst:** Het eiland Madagascar; ingevoerd op het eiland Réunion.

Lengte: ongeveer 26 cm.
Ringmaat: 7 mm.

HAAN

Kop en masker: Voorhoofd, bovenkop en nek zijn donkerbruin gekleurd. Een brede zwarte band loopt vanaf de basis van de bovensnavel naar achteren over het oog en gaat in de nek over in asgrijs. Deze zwarte band wordt aan boven- en onderzijde begrensd door een witte zoom die begint aan de snavelbasis. De bovenste witte zoom loopt "dood" in de nek.

Kin en keel: Kin en keel zwart gekleurd; het zwart van de keel loopt uit in de kastanjebruin gekleurde borst. De onderste witte zoom loopt vanaf de snavelbasis naar achteren en begrensd aan de zijkanten de zwarte kin en keel.

Bovenlichaam: Nek, rug, stuit en bovenstaartdekveren zijn licht roodbruin gekleurd en hebben onregelmatige zwarte dwarsbanden; de veerschachten bestaan uit smalle witte streepjes met aan beide zijden een dunne zwarte omzoming.

Onderlichaam: Bovenste gedeelte van borst bestaat uit een kastanjebruin gekleurde vlek, die naar opzij toe uitloopt in asgrijs. Verder naar onderen zijn de veren wit met een brede zwarte omzoming. Hierdoor ontstaat een prachtig getekende buik en onderbuik. De roodbruine flankbevedering heeft lancetvormige witte, zwart omzoomde kernen.

Kleine en grote slagpennen: Eenkleurig bruin met beige zweem.

Staart: Donkerbruin met smalle lichtbruine, beige dwarsstreepjes onderstaartdekveren roodbruin met grote licht okergeel gekleurde vlekken, die een zwarte omzoming hebben.

Ogen, snavel, poten: Iris kastanjebruin; oogleden licht beige gekleurd; de snavel is donker hoornkleurig grijs, de poten zijn vleeskleurig grijs.

HEN

De hen is eenvoudig bruin gekleurd met over het gehele lichaam en rug een fijne streep-tekening, met er tussendoor een zwarte dwarstekening. In de borst fijn geschubd. Een iets bruine oogstreep met koptekening.

Bij het geslacht *Perdicula* (Frankolijnkwartels)

Kleine kwartels die in tropische graslanden en bosachtige gebieden voorkomen in India, Pakistan, Bangladesh en Sri Lanka.

Haan en hen zijn verschillend van kleur. De haantjes dragen geen sporen maar wratachtige uitwassen.

P. francolinus Frankolijnkwartel

FRANKOLIJKWARTEL

Wetenschappelijke naam: *Perdicula asiatica*
Engels: Jungle Bush-Quail
Duits: Frankolinwachtel
Frans: *Perdicule rousée-gorge*

Algemeen:

Iets groter dan een Chinese Dwergkwartel, ter grootte van een Harlekijnkwartel. De geslachten zijn niet gelijk gekleurd. **Herkomst:** India en Sri Lanka

Lengte: 17 cm.

Ringmaat: 5 mm.

HAAN

Kop en masker: Schedel bruin met zwarte dwarsbandjes en smalle zwarte randen. Voorhoofd, streek boven de ogen, kin, keel, wangen en voorste gedeelte van de oorstreek roodbruin; boven en onder de roodbruine oogvelden loopt een smalle geelachtig witte band. Achterste gedeelte van de oorstreek donkerbruin. Zijkanten van de hals okerkleurig bruin met smalle zwarte golfjesteekening.

Kin en keel: De bovenste helft van de bruine keelstreek heeft een isabelkleurige omzoming. De onderzijde van de keel is naar beneden toe zwart-wit gebandeerd.

Bovenlichaam: Bovenlichaam okerbruin met smalle zwarte golfjesteekening. De rugbevedering heeft smalle beige-crème schachten. Schouders en binnenste vleugeldekveren bruin met sterke zwarte dwarsbandering en enige roestbruine dwarsstreepjes en crèmekleurige schachtbestreping.

Onderlichaam: Het middelste gedeelte van de buik, de dijen, de anaalstrek en de onderstaartdekveren zijn roodachtig isabelkleurig. De borst is alleen bij volwassen hanen zwart-wit gebandeerd.

Kleine en

grote slagpennen: Kleine slagpennen bruin met zwarte dwarsbandering en wat roestbruine dwarsstreepjes en crèmekleurige schachtstrepen. Duimveren, buitenste vleugeldekveren en grote vleugelpennen bruin met roestbruin gekleurde dwarsbanden van de buitenvanen.

Staart: Staartpennen bruin met isabelgele dwarsbanden die aan beide kanten zwart gezoomd zijn.

Ogen, snavel, poten: Krachtige snavel hoornkleurig tot zwartachtig grijs. Aan de basis van de bovensnavel grijs, evenals de ondersnavel. Iris lichtbruin tot oranjebruin. Poten bleek geel tot oranjebruin. Frankolijnkwartels hebben kleine knopjes op de plaats waar bij andere kwartelachtigen sporen zitten.

HEN

Het bovenlichaam van het hennetje is hetzelfde gekleurd als dat van het haantje. Het onderlichaam is eenkleurig wijnroodachtig zonder zwart-witte-banding. Wel heeft het hennetje een roodbruine keelvlak.

Bij het geslacht *Perdix* (gewone patrijs)

Patrijzen zijn middelgrote vogels die hun leefgedrag hebben afgestemd op het leven in grasvlakten. Ze komen voor in heel Europa en Azië. Haan en hen zijn niet gelijk van kleur.

P. perdix Europese patrijs
P. dauuricae Baardpatrijs

EUROPESE PATRIJS

Wetenschappelijke naam: *Perdix perdix*
Engels: Partridge, Common Partridge, European Partridge, Hungarian Partridge, Hun Partridge
Duits: Rebhun
Frans: Perdrix grise

Algemeen:

De geslachten zijn niet gelijk gekleurd. Wordt ook wel alleen patrijs genoemd. **Herkomst:** Europa

Lengte: 30 cm.
Ringmaat: 7 mm.

HAAN

Kop en masker: Voorhoofd, zijkanten van de kop, de kin en de keel zijn oranje tot roestbruin van kleur. De oorstreek is donkerbruin met witte schachtstrepen. Schedel en nek zijn geelbruin met, hier en daar zichtbaar, zwartachtig gekleurde veerbases en smalle geelachtig gekleurde schachtstrepen

Bovenlichaam: Bovenrug lichtgrijs met zwarte golfjesteekening. De veren van ellebogen, schouders en de bovenzweugeldekveren zijn lichtgrijs met smalle, duidelijk afgetekende geelachtig gekleurde schachtstrepen met kastanjebruine en zwarte veerbasis. De uiteinden van de veren vertonen een zwakke zwarte golfjesteekening. Onderste gedeelte van de rug, de stuit en bovenstaartdekveren lichtgrijs met een bruinachtig waas met een naar achteren toe sterker wordende tekening van zwartbruine golfjes. Vlak voor het uiteinde laten de veren een donker kastanjebruin patroon zien in de vorm van een pijlpunt.

Onderlichaam: De borst en zijkanten van de hals zijn lichtgrijs met een zwakke tekening van zwarte dwarsgolfjes. De flankveren en veren aan de zijkanten van de borst hebben brede kastanjebruine banden vlak bij het uiteinde van de veer. Naar achter toe hebben deze veren witte schachtstrepen. In het midden van het bovenstuk van de onderbuik bevindt zich een grote donker kastanjebruin gekleurde hoefijzervormige vlek. Het midden van de buik is witachtig.

Kleine en grote slagpennen: De dekveren van de grote slagpennen en de grote slagpennen zelf zijn donker grijsbruin met een zwakke bleek bruinachtige golfjesteekening, vaak niet meer dan enkele vlekken. De kleine slagpennen vertonen een kriebelachtig patroon op de roodachtig gekleurde buitenvanen en veeruiteinden en de lichter gekleurde binnenvanen. Oksels en ondervleugeldekveren wit, aan de kanten van het lichaam en de vleugelbocht fijn donkergrijs gestippeld.

Staart: De twee middelste staartpennen zijn geelbruin met kastanjebruin gekleurde schachtstrepen en een dichte en onregelmatige bruinzwarte golfjesteekening. Het ernaast liggende paar staartpennen heeft gelijk getekende uiteinden en zijranden; voor het overige gelijk gekleurd aan de overige pennen, namelijk eenkleurig roodachtig kastanjebruin met smalle lichte eindranden.

Snavel, ogen, poten: Snavel hoornkleurig met een groene waas; iris grijsbruin; oogring leigrijs. Onder en achter het oog bevinden zich dieprood gekleurde naakte huidvlekken. Deze vlekken zijn buiten het broedseizoen kleiner van formaat

HEN

- Kop en masker:** Vergeleken met de haan is de kop meestal wat bleker van kleur, meer geelachtig roestbruin. De bovenkop heeft bredere ei- of druppelvormige schachtvlekken, welke vlekken ingebed liggen in lichter grijs of witachtiger gekleurde veervelden. Oorstreek zwartbruin met bredere witte schachtstrepen.
- Bovenlichaam:** Hals en de hele bovenzijde zijn bruiner dan bij de haan en hebben een meer of minder sterk patroon van geelachtige schachtstrepen of schachtvlekken en hier en daar geelbruine dwarsbanden. De dwarsbanden vlak bij het uiteinde van de pennen zijn donker- tot zwartbruin, maar slechts zelden even duidelijk als bij de haan.
- Onderlichaam:** De kleur en tekening van onderlichaam lijken op die van de haan. De borst is echter niet zo zuiver grijs als bij de haan, maar vertoont een geelachtig waas; het midden van het onderste gedeelte van de borst is wit. De hoefijzervormige vlek bij de haan wordt bij de hen slechts aangeduid door een aantal kastanjebruine veren en is vaak zelfs niet aanwezig.
- Kleine en grote slagpennen:** De slagpennen zijn hetzelfde gekleurd als bij de haan. De grote vleugeldekveren idem. De ellebogen, de schouderveren, de middelste en kleine vleugeldekveertjes zijn minder kastanjebruin gekleurd met donkerbruine tot zwart gekleurde veerbasis en bleek bruinachtige dwarsbanden.
- Snavel, ogen, poten:** Naakte huidpartijen rond de ogen hetzelfde gekleurd als bij de haan.

BAARDPATRIJS

Wetenschappelijke naam:	Perdix dauuricae
Engels:	Daurian Partridge, Bearded Partridge
Duits:	Bartrebhuhn
Frans:	Perdrix barbue, Perdrix de Daourie

Algemeen:

De Baardpatrijs lijkt qua kleur veel op de Europese Patrijs. Hen en haan zijn niet hetzelfde gekleurd;

Herkomst: Sowjet-Unie, China.

Lengte:	26 cm.
Ringmaat:	7 mm.

HAAN

Kop en masker: Onder het oog loopt een smalle zwarte band. Voorhoofd, een streep boven het oog, de teugels, kin en keel zijn geelachtig okerkleurig zonder de voor de Europese Patrijs kenmerkende roodachtige tint van deze veervelden.

Kin en keel: De veren van kin en keel zijn verlengd en smal, vandaar de naam "Baardpatrijs".

Bovenlichaam: Hetzelfde gekleurd als de Europese Patrijs.

Onderlichaam: Een groot okergeelkleurig veerveld strekt zich uit over krop en bovenste gedeelte van de borst, vaak in de vorm van een brede band. Ongemerkt gaat dit veerveld over in de gelijkgekleurde keel. Op de borst is een vrij uitgebreide zuiver zwarte hoefijzervormige vlek te zien. De lange veren aan de zijkanten van het lichaam bevatten een gering aantal zwarte dwarsbanden met een gele waas.

Kleine en grote slagpennen: Hetzelfde gekleurd als bij de Europese Patrijs.

HEN

Bij de hennen ontbreken de brede kastanjebruine dwarsvlekken op de schouders en de vleugeldekveren. Op die plaats bevinden zich licht roomkleurige dwarsbanden met bredere schachtstrepen. Op de onderzijde is slechts een heel kleine zwarte hoefijzervormige vlek te zien (soms ontbreekt deze).

Bij het geslacht *Rollulus* (*Roulroul*, *struiskwartel*)

De Roulroul leeft op de bodem van dicht oerwoud in Burma en Sumatra. Haan en hen zijn zeer verschillend van kleur. Kenmerkend is het ontbreken van de achterteen bij beide geslachten. Voedt zich met zaden, insecten en slakken.

Rollulus roulroul: Roulroul

ROULROUL

Wetenschappelijke naam: *Rollulus roulroul*
Engels: Crested wood partridge, Green Wood Partridge, Crowned Wood partridge, Red Crowned Wood Partridge
Duits: Strausswachtel
Frans: Roulroul, Rouloul couronne

Algemeen:

Grondkwartel ter grootte van een Japanse kwartel. De geslachten zijn sterk verschillend van kleur. Typisch is dat de achterteen géén nageltje bezit! Wordt ook wel struiskwartel genoemd. **Herkomst:** Maleisië, Sumatra, Borneo, Burma, enkele eilanden van de Mergui-archipel.

Lengte: 27 cm; staart 5.5-6.0 cm.
Ringmaat: 8mm.

HAAN

Kop en masker: Op het voorhoofd een zwarte kuif van enkele borstelachtige veertjes en op het achterhoofd een forse en dichte kuif van kastanjerode haar-achtige veertjes. De kuif ziet er uit als een platgedrukte verfborstel. Vanaf het ene naar het andere oog loopt een witte strook dwars over het voorhoofd (vóór de kuif). Verder is de kop geheel zwart.

Lichaam: Bovenzijde glanzend donkerblauw en bij de stuit overgaand in blauwgroen. Onderhals, zijkanten van de hals en rest van het onderlichaam zwart. Op de krop en in de borst is een blauwe glans zichtbaar. Vleugels zwartbruin gekleurd

Staat: De staart is zwart

Ogen, snavel, poten: De ogen hebben een grijsbruine iris met een brede, rood gekleurde oogring; achter de oogring nog een rood gekleurd rechthoekig stukje naakte huid. De snavel is zwart met een scharlakenrode snavelbasis. De poten zijn scharlakenrood gekleurd.

HEN

Lengte: 27 cm.

Kop en masker Op de kop dezelfde borstelachtige kuif als het haantje; de kastanjerode gekleurde kuif áchter de zwarte kuif is afwezig! Schedel en oorstreek donkergrijs; oogteugels, kin, keel, nek en een smalle strook achter het oog zijn zwart.

Lichaam Boven- en onderlichaam donkergroen; in de buik en anaalstreek is een grijze waas zichtbaar.

Vleugels Schouders en kleine vleugeldekveren roodbruin. De middelste en grote vleugeldekveren zijn lichter roodbruin gekleurd met een fijne zwarte bandering. Arm- en handpennen donkerbruin. De buitenste vleugelpennen zijn roodachtig geel bespikkeld.

Staat: groen

Ogen, snavel, poten: Snavel zwart met een grijze basis. Scharlakenrode poten. Brede rode oogring; achter oogring een klein driehoekig rood gekleurd stuk naakte huid.

BIJ HET HOOFDSTUK "ECHTE KWARTELS"

Zaadetende, kleine gedrongen vogels van open grasland. Meestal monogaam. De echte kwartels hebben zwakke snavels; de poten dragen geen sporen; de vleugels zijn vrij lang; de geslachten zijn verschillend gekleurd. Er worden 9 soorten onderscheiden waaronder de bekende Europese kwartel, de Japanse Kwartel, Coromandelkwartel, Harlekijnkwartel, Chinese Dwergkwartel en de Afrikaanse dwergkwartel. De "echte kwartels" komen voor in Europa, Azië, Afrika en Australië.

Er zijn wetenschappers, die deze kwartels, die zich kenmerken door een kortere en sierlijke snavel en die slechts 8 staartveren bezitten, hebben ondergebracht in het geslacht *Excalfactoria*

Bij het geslacht *Coturnix*

Kleine kwartels die leven in grasachtige gebieden in de gehele Oude Wereld (Afrika, Europa, Azië). Ze dragen geen sporen. Haan en hen zijn bij sommige soorten gelijk gekleurd, bij andere verschillend. De vleugels zijn niet afgerond maar wat spitser. De meeste van deze kleine kwartels leiden een nomadisch bestaan.

<i>C. coromandelica</i>	Coromandel kwartel
<i>C. coturnix</i>	Europese kwartel
<i>C. delegorguei</i>	Harlekijnkwartel
<i>Excalfactoria adansonii</i>	Afrikaanse dwergkwartel.

COROMANDEL KWARTEL

Wetenschappelijke naam:	<i>Coturnix coromandelica</i>
Engels:	Blackbreasted Quail, Rain Quail
Duits:	Regenwachtel
Frans:	Caille du Coromandel, Caille natte

Algemeen:

De kleur van de haan houdt het midden tussen die van de Europese kwartel en die van de Harlekijnkwartel. Hen en haan verschillend gekleurd. De Coromandelkwartel wordt ook wel Regenkwartel genoemd. **Herkomst:** Pakistan, Bangla-Desh, India, Burma

Lengte:	18 cm.
Ringmaat:	4,5 mm.

HAAN

Kop en masker: Schedel zwart met brede roodbruine veerzomen. Vanaf het voorhoofd loopt een smalle okergele band dwars over het midden van de schedel tot in de nek. Opzij van de schedel wordt het zwart omzoomd door een kortere band die okergeel gekleurd is: boven het oog beginnend en doorlopend tot in de oorstreek. Boven het oog loopt een brede witte band vanaf het voorhoofd tot de zijkant van de hals. Een smalle zwarte teugelband loopt door achter het oog en gaat daar over in de donkerbruine oorstreek om daarachter door te lopen tot achter in de halszijden. Aangezicht wit.

Kin en keel: Kin en keel zijn wit. Een smalle donkerbruine baardstreep loopt tot onder het oog. Vanaf het midden van de kin loopt een smalle zwartachtig gekleurde streep naar onderen, naar de onderkeel waar ze wigvormig verbreedt. Van daar uit buigt in een rechte hoek naar twee kanten een zwarte streep dwars over de zijkant van de keel en de wangen richting achterhoofd. De zwarte streep eindigt kort voor de onderkant van de oorstreek. De zwarte band wordt aan de borstzijde door een brede witte band begeleidt, welke band op zijn beurt omzoomd wordt door een zwarte keelstreep. Beide banden lopen tot de onderkant van de oorstreek.

Bovenlichaam: Bovenrug en schouders roestbruin of roodachtig bruin; de meeste veren hebben een tamelijk brede, naar het uiteinde spits uitlopende, geelachtig beige schachtstreep die zwart omzoomd is. Bovendien grotere, onregelmatig

gevormde zwarte vlekken. Vaak zijn deze zwarte vlekken en lichtbruine dwarsstrepen alleen zichtbaar op één van de vanen. De zijanten van de rug zijn hetzelfde gekleurd als bovenrug en schouders. Het midden van de rug is zwart met roestbruine of geelbruine smalle, vaak winkelhaakvormige "dwarsverbindingen" en krabbelachtige patronen. In het algemeen wat voller en dieper van kleur dan bij de Europese kwartel.

- Onderlichaam:** Het midden van borst en buik zwart. De brede band over de krop en de flanken licht bruinachtig okerkleurig met zwarte, in de lengterichting verlopende, duidelijk afgetekende, "uitgelopen" druppelvormige bestreping.
- Vleugels:** Grote slagpennen bruin. De buitenste kleine slagpennen bruin met lichte zomen.
- Ogen, snavel, poten:** Iris donkerbruin; snavel in broedseizoen zwart; daarbuiten zwartachtig hoornkleurig met lichtere basis. Poten vleeskleurig; in het broedseizoen roodachtiger.

HEN

Geen zwarte koptekening; geen zwarte borstvlek. Heeft een slanke nek en fijner kopje. Streepstekening op de kop en het rugdek, met een duidelijke flanktekening en keeltekening. Lijkt veel op de hen van de Europese kwartel.

EUROPESE KWARTEL

Wetenschappelijke naam:	Coturnix coturnix
Engels:	Quail, European Quail, Common Quail
Duits:	Wachtel
Frans:	Colin, Caille des blés

Algemeen:

Haan en hen vrijwel gelijk gekleurd. Tekening en kleur kunnen tussen de verschillende exemplaren behoorlijk verschillen. **Herkomst:** Europa, Azië

Lengte:	16 - 18 cm
Ringmaat:	4,5 mm.

HAAN

Schedel:	Veren van de schedel zwart met brede roestbruine uiteinden; over het midden van de schedel loopt een roomkleurige streep.
Kop:	Boven het oog loopt vanaf het voorhoofd tot boven de zijkanen van de bovenkop een beigewitte band. De teugels zijn vooraan wit en bij het oog bruin. Onder oog en oorstreek loopt een bruine streep. Verder zijn zijkanen van kop en keel wit; door deze witte veren loopt een roestbruin tot zwart gekleurde streep, die begint onder de oorstreek en een gelijkgekleurde parallel lopende band, die achter het oog begint en de keel omsluit maar aan de voorkant vaak niet of slechts ten dele aansluit op de band, die aan de andere kant van de kop begint.
Keel en kin:	Keelzijden en de ruimte tussen de de keel omsluitende band en de keelvlak is wit. De keelvlak zelf is min of meer driehoekig en roodbruin of zwart gekleurd en in grootte variabel bij de verschillende individuele exemplaren. Tekening en kleur verschillen dan ook behoorlijk tussen de verschillende exemplaren.
Bovenlichaam:	Bovenrug en schouders roestbruin of roodachtig bruin; de meeste veren hebben een tamelijk brede, naar het uiteinde spits uitlopende, geelachtig beige schachtstreep, die zwart omzoomd is. Bovendien grotere, onregelmatig gevormde zwarte vlekken. Vaak zijn deze zwarte vlekken en lichtbruine dwarsstrepen alleen zichtbaar op één van de vanen. De zijkanen van de rug is hetzelfde gekleurd als de bovenrug en de schouders. Het midden van de rug is zwart met roestbruine of geelbruine smalle, vaak winkelhaakvormige "dwarsverbindingen" en krabbelachtige patronen.
Bovenstaartdekveren:	Donkerbruin met roomkleurige schachten en dwarsstrepen.
Onderlichaam:	Krop en bovenste gedeelte van de borst roestbruin met witte schachtstrepen. De rest van het onderlichaam is wit. Het midden van de buik toont een duidelijk beige-gele was. Zijden roodbruin met brede witte schachtstrepen en meestal enkele donkerbruine vlekken.
Vleugels:	Grote slagpennen bruin. De binnenste met een zacht beige buitenzoom. De rest met vale roodachtige bruine dwarsstrepen op de buitenvanen. Kleine slagpennen eveneens met roodachtig bruine dwarsstrepen, maar dan op de binnen- én de buitenvanen. De binnenste kleine slagpennen met duidelijk lichte schachtstrepen en zwarte vlekken. Vleugeldekveren bruin met lichtbeige dwarsstreepjes.
Staart:	Donkerbruin met roomkleurige schachten en dwarsstreepjes. Onderstaartdekveren roomkleurig.
Ogen, snavel, poten:	Iris donkerbruin tot roodbruin; snavel hoornkleurig bruin met zwartbruine punt. De basis van de ondersnavel vleeskleurig tot bruinachtig. Poten bleek geelachtig vleeskleurig tot licht geelbruin.

HEN

Formaat:	Iets groter dan de haan
Kop:	Zijkanen van de kop bruinachtig wit; keel roomkleurig, bijna wit. Krop laat, meer of minder uitgebreid, zwartbruine vlekjes in de lengterichting.
Bovenlichaam:	Gelijk gekleurd aan haan
Vleugels:	Gelijk gekleurd aan haan

HARLEKIJN KWARTEL

Wetenschappelijke naam: Coturnix delegorguei
Engels: Harlequin Quail
Duits: Harlekinwachtel
Frans: Caille arlequine

Algemeen:

Van de harlekijnkwartel zijn geen ondersoorten bekend. Er is geslachtsonderscheid waarneembaar.

Herkomst: Afrika

Lengte: 15-18 cm.
Ringmaat: 4,5 mm

HAAN

Kop en masker: Veren van schedel en nek zwartachtig met bruine uiteinden. Vanaf het voorhoofd loopt een smalle okergele streep over het midden van de schedel tot de aanzet van de hals. Van achter de snavel loopt een smalle helderwit gekleurde streep naar achteren boven de ogen, bovenlangs de oorstreek naar achteren in de nek. Aan de onderkant wordt de witte band omzoomd door een zwarte teugel, die naar achteren toe breder wordt en onder en boven over het oog naar achteren verloopt in de bruinzwarte oorstreek.

Kin en keel: Onderste gedeelte van de teugels, kin, keel en wangen zijn wit. Het witte verenveld wordt onderbroken door een zwarte, smalle band die aan de keelbasis begint en recht over de keel naar onderen loopt, steeds breder wordend en uitlopend in een wigvorm. Onder in de keel splitsen vanuit deze zwarte wigvormige vlek in een rechte hoek twee zwart gekleurde strepen die naar achteren toe schuin naar boven toe verlopen en bij de oorstreek weer naar voren afbuigen richting bekopening. Hierbij vormen deze zwarte veerbanden een zwart "lusvormig" tekeningpatroon. Enkele centimeters onder de hierboven omschreven zwarte band loopt een tweede band parallel eraan van de ene oorstreek naar de andere oorstreek. De beide zwarte banden omsluiten eveneens een wit veerveld.

Bovenlichaam: Achterhals bruinachtig gekleurd: elke veer vertoont een lange naaldvormige witte middenstreep die bovendien zwart omzoomd is. De veren van de mantelstreek zijn eveneens bruinachtig met een beigegekleurige in plaats van zwarte omzoming. Halszijden kastanjebruin met smalle witte schachtbestreping en zwarte omzoming van de schachtstreepjes. Schouders en rug zijn, tot aan de bovenstaartdekveren grijsbruin.

Stuit: Bevedering van de stuit grijsbruin met smalle beigebruin gekleurde golfjesteekening en zwarte omzoming. De veren aan de zijkanten van de stuit laten bovendien nog duidelijke beige gekleurde dwarsbanden zien.

Onderlichaam: Bovenborst kastanjebruin met smalle witte schachtbestreping en zwarte omzoming van de schachtstreep. Het midden van de krop, de borst en de achterste flankbevedering is pikzwart. De rest van de flanken is roodachtig kastanjebruin met smalle zwarte schachtstreepjes welke het breedste zijn bij de buitenste flankbevedering. Buik licht roodbruin; bij sommige exemplaren meer beige-achtig met zwarte dwarsstreepjes.

Vleugels: Vleugeldekveren grijsbruin met beige of grijs golfjespatroon en zwarte omzoming. Grote slagpennen eenkleurig grijsbruin; kleine slagpennen grijsbruin met op de buitenvlaggen grijsachtig beige dwarsbanden.

Staat: Onderstaartdekveren licht roodbruin. Staartveren zwartbruin met beige golfjespatroon.

Ogen, snavel, poten: Iris bruin; snavel zwart; poten vleeskleurig met rose of bruin waas.

HEN

Kop en masker: Schedel hetzelfde gekleurd als bij de haan. De brede band boven het oog is isabelkleurig bruin; keel beige-achtig wit; afscheiding van zijkanten keel en krop door een aantal veertjes met zwarte dwarsbandjes. Onder de ogen en langs de zijkanten van de hals enkele zwartgepunte veertjes.

Onderlichaam: Krop en zijkanten van de borst grijsachtig beige of roestkleurig roodbruin gekleurd met lichte uiteinden en beige gekleurde schachten. Borst en flanken fel roestkleurig beige; de flankveren laten lichtere schachtstrepen zien met onregelmatige zwarte dwarsbestreping. Het midden van de buik is licht beige. Bij de hennetjes van de harlekijnkwartel treft men veel variatie aan bij de kleur van het onderlichaam.

AFRIKAANSE DWERGKWARTEL

Wetenschappelijke naam: Excalfactoria adansonii.
Engels: African Painted Quail
Duits: Afrikanische Zwergwachtel
Frans: Caille peinte d' Afrique.

Algemeen:

Er is uiterlijk geslachtsonderscheid tussen haan en hen.

Wordt in Afrika Blou kwartel genoemd. **Herkomst:** Sierra Leone, Congo, Uganda, Ethiopië en Angola.

Er zijn wetenschappers, die deze kwartels hebben ondergebracht in het geslacht Coturnix

Formaat: 13 – 16 cm.

Ringmaat: 4 mm.

HAAN

Kleur: Het voorhoofd is bruin, evenals de kop en de halszijden. De borst is blauw, overgaand naar het grijs in de buik. De bovenzijde leigrijs/bruin met de bekende kwarteltekening. De vleugeldekveren zijn diep donkerbruin. De keel is wit met zwart. Flanken roodbruin.

Tekening: De bovenzijde is voorzien van de bekende kwarteltekening. De vleugeldekveren zijn voorzien van een leigrijze middenstreep. Op de wangen is een wit, zwart omzoomd veerveld. De krop is wit, eveneens zwart omzoomd. De flanken zijn beige tot wit gestreept.

Ogen: Geel

Snavel: Zwart.

Poten: Geel.

HEN:

Kleur: Lichte tot witte keel, roestbruine kop- en halszijden .

Tekening: Heeft de gebruikelijke kwarteltekening.

Bij het geslacht Turnix. (vechtkwartels).

De vechtkwartels, die voorkomen van Zuid-Spanje over Afrika tot Madagascar en van India en China naar het zuid-oosten over de Filipijnen, Malacca tot Nieuw Guinea, Australië, Nieuw Caledonië en de Salomonseilanden, vertonen tal van eigenaardigheden, waardoor ze een geheel aparte plaats innemen. De hennen zijn groter van formaat en mooier c.q. feller van kleur dan de hanen. De hennen laten de lokroep horen en leven in polyandrie. De hanen bebroeden de eieren en begeleiden de jongen.

Het zijn vrij kleine kwartels, formaat tussen de 12 en 20 cm. Ze leven hoofdzakelijk in graslanden en droge gebieden. Er is een zestiental ondersoorten bekend. De hen is erg vechtlustig. Opvallend is, dat ze de achterteen missen, behalve de gekraagde vechtkwartel.

Een afwijkende vorm is de Plevierenkwartel (*Turnix Ortyxelos*), die in de droge, zanderige steppegebieden ten zuiden van de Sahara voorkomt. Deze vogel lijkt meer op een leeuwerik dan op een kwartel of vechtkwartel, zeker wanneer deze vliegt. Hij heeft witte schouderlekken en witte toppen aan de verder zwarte vleugels, die vooral in de vlucht duidelijk opvallen. De hen legt maar twee eieren. De verdere levenswijze is gelijk aan die van de vechtkwartels.

De meest afwijkende vorm is de gekraagde vechtkwartel (*Pedionomus torquatus*), welke voorkomt in de woestijnen van midden Australië. Deze heeft een goed ontwikkelde achterteen. De hen legt in plaats van ovale eieren puntige eieren.

De hieronder vermelde soortbeschrijvingen zijn vrij grove beschrijvingen, welke niet op detail ingaan.

Turnix pugnax	Vechtkwartel.
Turnix tanki	Geelpoot zwartborst vechtkwartel
Turnix sylvatica	Andalusische Vechtkwartel
Turnix sylvatica lepurana	Roestkeel vechtkwartel
Turnix nigricollis	Zwartkeel loophoentje.
Turnix suscitator	Zwartborst vechtkwartel
Pedionomus torquatus	Gekraagde vechtkwartel

VECHTKWARTEL

Wetenschappelijke naam:	Turnix pugnax.
Engels:	Bustard quail.
Duits:	Kampfwachtel.
Frans:	Hémipode.

Algemeen:

Er is uiterlijk geslachtsonderscheid tussen haan en hen. De achterteen ontbreekt. **Herkomst:** Vanaf Z.-Oregon en West-Nevada tot de punt van Baja California in Mexico. In het zuiden van British Columbia, Washington, Idaho, Noord-Oregon, Utah, Chili.

HAAN en HEN

Lengte:	24 - 28 cm.
Ringmaat:	4 mm.

Formaat: Haantje iets kleiner dan de Chinese dwergkwartel. Hennen iets groter dan Chinese dwergkwartel. De staart is kort.

Kleur: Gevlekt koffiekleurig, waarvan het rugdek mooi bruin is met lichte vlekken. Bij de hen zijn de veren aan de keel zwartbruin, bij de haan zijn die alleen iets bruiner. De buik en onderbuikveren zijn iets langer en hebben een wat roodbruine tint.

Tekening: Op de schouders en rug wat kleine vlekken. Op het vleugeldek zijn de vlekken wat groter. Deze tekening ontstaat doordat er naast veren met een donker zoompje er veren zijn die vanaf de kop kleine lichte vlekjes aan een zijde vertonen. Bij de dekveren op de vleugels is het zoompje een donkerbruine band midden over de veer geworden en het vlekje heeft zich uitgebreid tot de onderste helft van de veer. Deze tekening loopt tot over de borst door .

Poten/nagels: Poten vleeskleurig, nagels donker. Achterteen ontbreekt.

Snavel: Snavel geel.

GEELPOOT ZWARTBORST VECHTKWARTEL

Wetenschappelijke naam: Turnix tanki.
Engels: Lager Indian Button (Bustard) quail
Duits: Tank's Kampfwachtel, Rotnackenkampfwachtel.
Frans: Hémipode de Tank

Algemeen:

Er is uiterlijk geslachtsonderscheid tussen haan en hen. De achterteen ontbreekt. Herkomst: India.

Formaat: Hen 18 cm, haan iets kleiner
Ringmaat: 4 mm.

HEN

Kleur: Aan bovenzijde grijsbruin en een roodbruine nekband. Vleugels bruin en vertonen zwarte veerpunten. De kin en het midden van de keel zijn witachtig bruin. De zijkant van de keel, krop en borst zijn roestkleurig bruin, naar de buik toe in wit overgaand

Tekening: De teugel, het voorhoofd, wenkbrauwstreep en kopzijden zijn bruinachtig met zwarte stippen. De bovenkop is zwart met bruine veerranden. Vaak loopt er midden over de kop een lichtbruine streep. De rug, stuit bovenstaartdekveren en schouderveren zijn grijsbruin met donkere streep-tekening. Ook de veren aan de krop en borst hebben ronde zwarte vlekken.

Ogen: Geel
Snavel en poten: Geelachtig. Achterteen ontbreekt.

HAAN

Kleur: Wat lichter van kleur dan de hen.
Tekening: Als bij de hen, maar mist de roodbruine nekband.
Ogen: Geel
Snavel en poten: Geelachtig. Achterteen ontbreekt.

ANDALUSISCHE VECHTKWARTEL

Wetenschappelijke naam: Turnix sylvatica..
Engels: Andalusian Bustard quail.
Duits: Rotkehliges Laufhühnchen, Europäisches Laufhühnchen
Frans: Hémipode d'Andalousie, Turnix sauvage.

Algemeen :

Er is uiterlijk geslachtsonderscheid tussen haan en hen. De achterteen ontbreekt. Herkomst : Noord-Afrika en Zuid Europa

Formaat: Hen. 17 cm Haan iets kleiner.
Ringmaat: 4 mm.

HEN

Kleur: Van boven bruingrijs. Het midden van de borst is roestkleurig rood, de zijden zijn beige en de nek is dof rood.

Tekening: Op het dek zwarte golf-tekening.
Poten: Achterteen ontbreekt.

HAAN De haan is valer c.q. matter van kleur dan de hen en iets kleiner.

ROESTKEEL VECHTKWARTEL

Wetenschappelijke naam:	Turnix sylvatica tanki.
Engels:	Kurrichane Bustard Quail
Duits:	Rostkehlkampfwachtel.
Frans:	Hémipode lepurana

Algemeen:

Er is uiterlijk geslachtsonderscheid tussen haan en hen. De achterteen ontbreekt. Herkomst: Centraal Afrika

Formaat:	Hen 16 cm, haan iets kleiner
Ringmaat:	4 mm.

HEN

Kleur: Bovenzijde kastanjebruin en zwart. Het midden van de borst is geelachtig rood. De onderbuik is grijswit. De flanken zijn kastanjebruin. De vleugels zijn roodbruin, zwart en wit, de slagpennen zijn grijs. De staart is bruin in verschillende tinten.

Tekening: Op het dek hebben de veren grijze zomen. De keel is zilvergrijs met zwarte tekening. De zijkanten van de nek en borst zijn zwart met crème tekening.

Snavel: Blauwgrijs.

Poten: Geelachtig bruin. Achterteen ontbreekt.

HAAN: De haan is matter van kleur dan de hen.

ZWARTKEEL LOOPHOENTJE

Wetenschappelijke naam:	Turnix nigricollis.
Engels:	Black-necked Bustard Quail
Duits:	Schwarzhekliges Laufhünchen
Frans:	Hémipode à cou noir

Algemeen:

Er is uiterlijk geslachtsonderscheid tussen haan en hen. De achterteen ontbreekt. Herkomst: Madagascar

Formaat:	Hen 15 cm, haan iets kleiner
Ringmaat:	4 mm.

HEN

Kleur: Hen: Nek donkergrijs, de zijden witachtig roestkleurig. De bovenzijde is bruingrijs met roodbruin vermengd. Onderzijde is lichtgrijs, naar de buik toe in wit overgaand.

Tekening : Zwart-wit gestreept voorhoofd en zwarte teugel. Hals en kopzijde wit met zwarte punten. Bovenkop witte stippen. Bovenrug en schouders zwart met roestkleurige dwarsstrepen. Op de bovenzijde zwarte zigzagstrepen en lijnen en witachtige vlekken. Een witte streep, van de snavel af, begrenst het zwart van hals en borst.

Ogen: Geel

Snavel: Blauwgrijs

Poten: Vleeskleurig. Achterteen ontbreekt.

HAAN: De haan is iets matter van kleur dan de hen.

ZWARTBORST VECHTKWARTEL

Wetenschappelijke naam:	Turnix suscitator.
Engels:	Bustard Quail
Duits:	Schwarzbrustkampfwachtel.
Frans:	Turnix batailleur

Algemeen:

Er is uiterlijk geslachtsonderscheid tussen haan en hen. De achterteen ontbreekt. Herkomst: Indonesië

Formaat:	Hen 16 cm, haan beduidend kleiner
Ringmaat:	4 mm.

HEN

Kleur: Bovendelen bruin, verlopend van kastanjebruin naar grijsbruin. Kin en keel zwart. Buik is kaneelkleurig tot roodbruin. De borst is zwart geschubd op een wit grijze onderkleur.

Tekening: Over de kop loopt een witte streep. Op de rug zwarte tekening met fijne witte streepjes. Boven het oog een witte gestreepte band Wangen witachtig met zwarte vlekken en strepen. Bovenkop zwart met rode zomen. Op de borst roodbruine en zwarte dwarsstrepen.

Snavel en poten: Zwart. Achterteen ontbreekt.

HAAN

De haan is matter van kleur dan de hen en heeft een witte keel en kin. De ogen hebben een gele oogring om de iris. De haan is beduidend kleiner.

GEKRAAGDE VECHTKWARTEL

Wetenschappelijke naam:	Pedionomus torquatus.
Engels:	Collared Plain Wanderer, Collared Hemipode
Duits:	Trappen-Laufhünchen, Trappenkampfwachtel
Frans:	Hémipode errant, Pédionome à collier.

Algemeen:

Er is uiterlijk geslachtsonderscheid tussen haan en hen. Heeft als enige vechtkwartel wel een achterteen. Herkomst: Zuidoost-Australië

Formaat:	Hen 18 cm, haan 15 cm.
Ringmaat:	4 mm.

HEN

Kleur:	Bovenkop en de verdere bovenzijde is roodbruin. Zijkanten kop, hals en staart okergeel. Het midden van de borst is roodbruin. De buik is grijs
Tekening:	Op de bovenkop zwarte vlekjes. Zijkanten kop en hals hebben zwarte streepjes. Er loopt om de hals een brede, witte halsband, vol met zwarte stippen, hier onder loopt een bruinrode band. Op het midden van de borst een zwarte tekening met gele veerzomen. Bovenzijde is voorzien van een zwarte tekening en gele zomen. De staart bezit een groot aantal bruine dwarsbanden.
Ogen:	Geel
Snavel:	Geel met een zwarte punt.
Poten:	Groenachtig geel. Heeft wel een achterteen.

HAAN

Kleur:	Bovenzijde zwart. De hals en borst zijn geelbruin. Onderzijde geelachtig wit.
Tekening:	Bovenzijde met bruine en gele vlekken, Op de borst bruine vlekken. Op de flanken bruine dwarsstrepen
Poten:	Zijn wel voorzien van een achterteen.